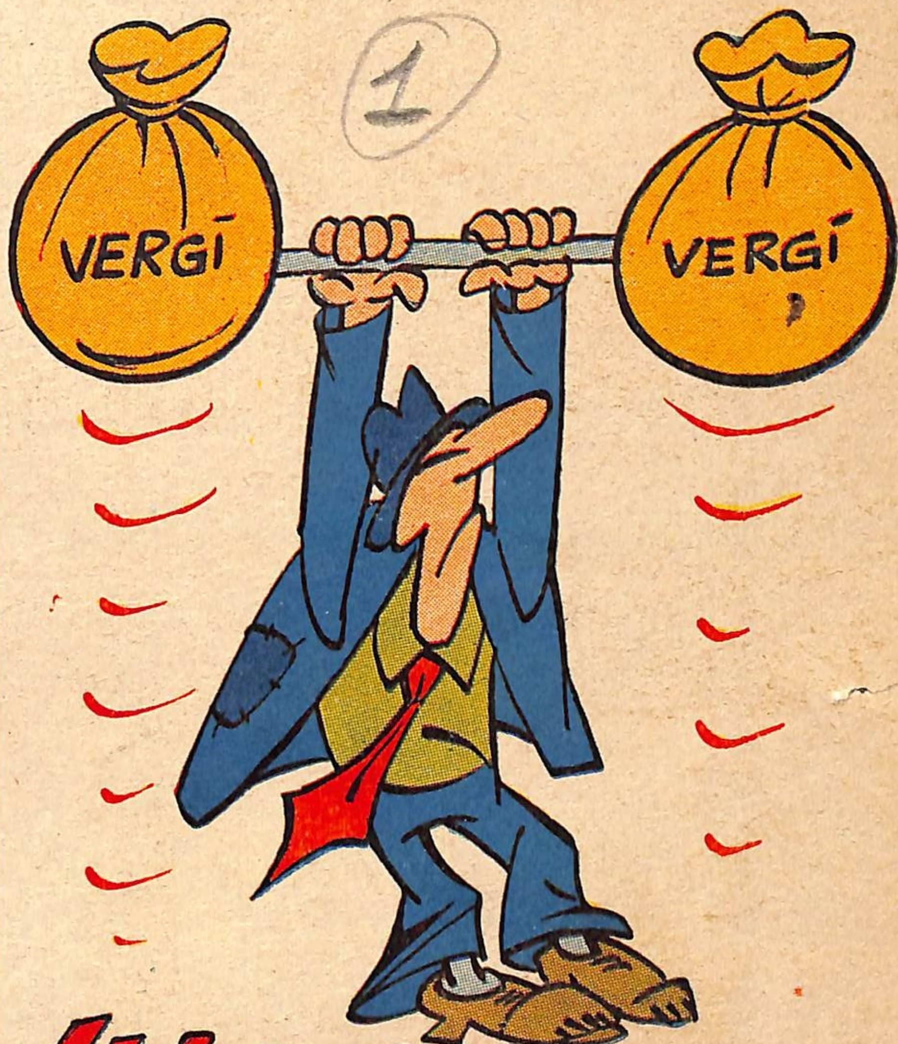
2-77

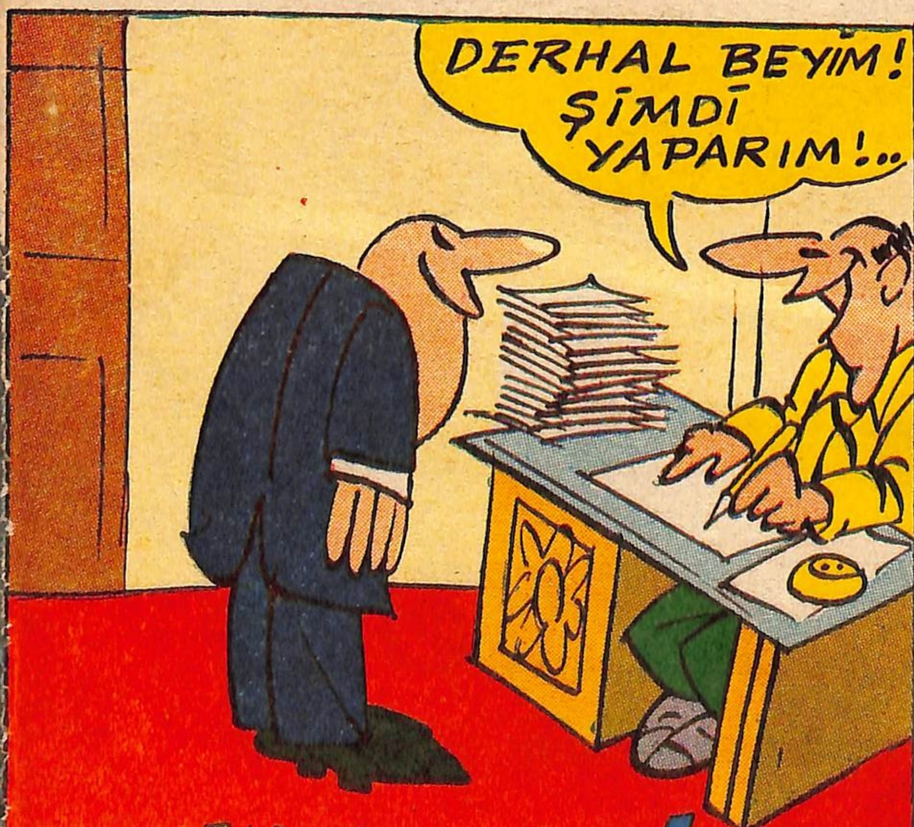
Akbaba

Yılın politikacısı

Yılın sporcusu

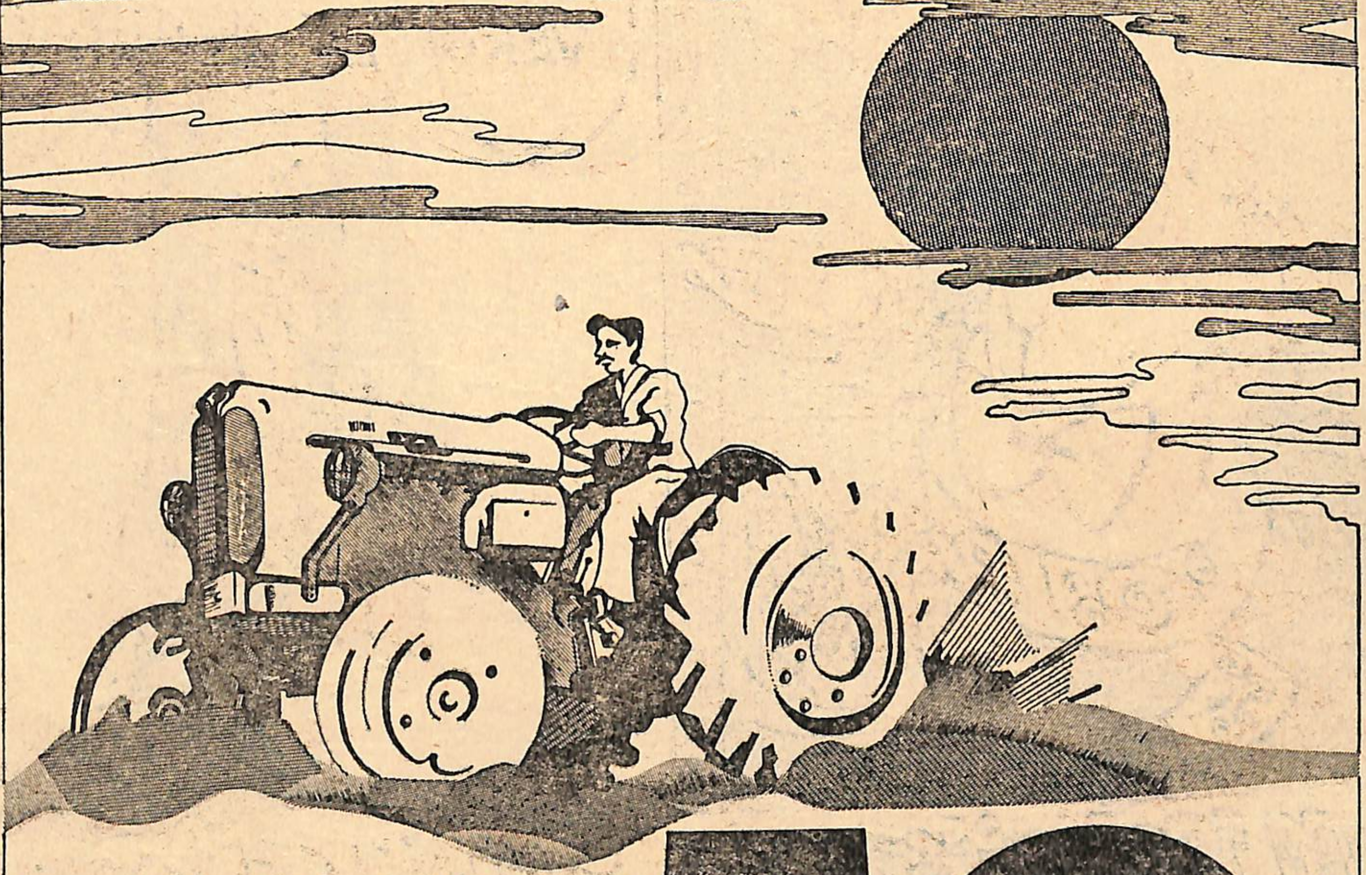

müdür beyin adamı

Yılın adamı!

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

50 milyarı aşan plâsmanları ile...

CELAL

T.C. ZİRAAT BANKASI

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 55 — Cilt : 32 — Sayı : 2 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 5 Ocak 1977 — Fiatı 250 Kuruş

KİM TEMİZLEYECEK?

İLKİN şunu belirtmek gerek: Bu dört milyonluk kentin, pis olabilmek için temizlik işçilerinin grevine falan ihtiyacı yok. Kaldırımlarda, duvar diplerinde, köşe başlarında çöp yığınları grev yokken de görülüyordu.

Şimdi, aylıklarını alamayan belediye işçilerinden bir bölümü grevde. Aylığını tıkır tıkır alan Belediye Başkanı da grevde sayılır. Gördüğümüz değişiklik ne? Çöp yığınları biraz daha büyük, kokular biraz daha mide bulandırıcı, o kadar. Ama buna da alışırız. İstanbul'un olağan pisliğine nasıl alışageldiysek, olağanın biraz üstündeki bu pisliğe de alışırız. Yeter ki biraz zaman geçsin. Ve yeter ki vebadan falan ölmeyelim.

Belediye Başkanı ne yapıyor? Para bulabilmek için Ankara'ya gidip geldiğini biliyoruz. Haklarını arayan emekçilerden yana görünen söylevler verdiğini de biliyoruz. Bunlardan başka ne yapıyor?

«Yapılmayan hizmetlerin sorumlusu ben değilim,» deyip çıkıyor işin içinden.

İşte buna, beceriksizliğe sorumsuzluk tüyünün dikilmesi denir.

İstanbul belediyesinin parasal sorunları büyük, bu gerçek. Hükümet bu konuda acımasızca davranıyor, bu da gerçek.

«Tencere dibin kara.. Senin de tepen kara!...»

Unutulmaması gereken bir başka gerçek var: Bay İsvan, Belediye Başkanlığına aday olduğu zaman İstanbul'un bir gül bahçesi olmadığını biliyordu. Üstelik kimse onu süpürgeyle iterek getirmedi Belediye Sarayı'na. Güçlüğünü bildiği bu görevi, kendi isteğiyle üstlendi.

Bir belediye, özellikle İstanbul gibi kocaman bir kentin belediyesi, sorunları ne denli büyük olursa, olsun, umutsuzluk içinde kendini bırakacak kadar güçsüz değildir. Belediyelerin türlü kaynaklarını burada sıralamak amacında değiliz. Asıl sözünü ettiğimiz kaynak, dört milyon kafa, sekiz milyon kol. Türkiye'nin onda biri.

Birçok görüşlerine katıldığımız Bay Ahmet İsvan'ı, son zamanlardaki davranışlarında desteklemek pek gelmiyor içimizden. Sorunların açıklıkla ortaya konmasını anlarız. Hükümetin çıkardığı güçlüklerin kanıtlanmasını anlarız. Ama «Ben oynamıyorum,» diye kenara çekilmek yanlış. Hem de çok yanlış. Eğer MC, ya da AP, belediyeler üzerinde oynadığı oyunlarla genel seçimlerdeki şansını artırmak istiyorsa, Bay İsvan bir bakıma buna yardımcı oluyor. Belediye Başkanının yanılgısı burada toplanıyor. Yani farkında olmadan güçsüzlüğü üstlenmekte ve bunu herkese duyurmakta.

Belediye Başkanının yanlışını İstanbullular düzeltebilirdi. Ama yok. İstanbullu hiçbir şeye tepki göstermiyor artık. Karanlıkta kalmayı, soğukta kalmayı, taşıtsız kalmayı nasıl olağan görüp bir yaşam biçimi olarak benimsiyorsa, boğazına dek pisliğe gömülü olmaya da katlanabiliyor. Kimse sesini yükseltmiyor. Kimse öfkelenmiyor.

İşte bizi öfkelendiren bu.

İstanbul'un tüccarları, sanayicileri, komisyoncuları, bankacıları, ithalâtçıları bu konuda kafa yoramayacak kadar işlerine gömülmüşler diyelim. Peki geriye kalan milyonlarca insan nerede? Sonra kadın kuruluşları, gençlik örgütleri, yardımlaşma dernekleri nerede?

Neden kimse gerçek sorumluların karşısına dikilip sorular sormuyor?

Yoksa önemsiz bir sorun mu sayılıyor bu?

Bu yazı size ulaştığında, sokakların temizlenmesi yolunda tek-tük olumlu adımlar atılmış olabilir. Ama kaldırımlardan kalkıp alnımıza bulaşan pisliği kim temizleyecek?

AKBABA

Yüksek öğrenim!...

Kahramanlığına bin tanık gerekli olan kahramanımız Yozyürek, yeniden aramıza katılıyor. Genel istek üzerine Sulhi Dölek sizler için yazdı.

«YOZYÜREK'İN EN YENİ SE ÜVENLERİ»

Gelecek haftadan başlayarak AKBABA'da

MİZAH CENNETİ TÜRKİYE

İbrahim Kaynar

HAHA!.. HİHİ!.. HOHO!..

YAZININ ADI :

MİZAH Cenneti Türkiye» üs başlığını kullandığımız dizinin ilk yazısının adı ancak «Haha - Hihi - Hoho!» olabilirdi sevgili okurlar. İnsan hangi çevrenin havasına uyar. Şimdi bir mizah cennetinden söz ettiğimize göre bu cennete ancak sırıtarak girebilirsiniz. Lütfen dudaklarınızı aralayıp dişlerinizi göstere göstere gülünüz: Haha - hihi - hoho!...

Olmadı değil mi? Elbette olmaz, yukarıdaki son satırı okurken kendinizi gıdıklamanız da gerekirdi. Lütfen dediğimizi yaparak yukarıdaki satırı yeniden okuyun... Yine de siz bilirsiniz, isterseniz somurtmaya devam ederek okuyun yazıyı. Nasıl olsa yarıya gelmeden kıkırdamaya başlıyacaksınız, hem de bizim marifetimiz sayesinde değil, mizah cenneti ülkemizin sayesinde...

MAKSAT :

Bu yazının maksadı «Gülmek güldürmek, eğlendirmek ve de ceza kanunumuzun koyduğu sınırlar içinde düşündürtmektir.»

Biz bir mizah cennetinde yaşadığımız için farkında değiliz ama, dünya milletleri mizahı bir ilim olarak ele aldılar. Geçenlerde İrlanda'nın Cardiff şehrinde 180 ilim adamının katıldığı bir mizah şempozyumu toplanmış. İlim adamları mizahın insanları yalnız moral yönünden değil, fizikî yönden de etkilediğine karar vermişler. Gelişmiş ülkeler yakın zamanda, daha önce uygulayıp başarıya ulaştırdıkları «Beslenme Programları»na benzer şekilde «Ülke İnsanlarını Hergün En Az Yarım Saat Güldürme Programları» hazırlarlarsa hiç şaşmayalım. Yaparlar mı yaparlar! Meşhur lâftır: Yoksul ülkelerin hangi tasa başlarını vuracağı, gelişmiş ülkelerin hangi pilâva kaşık atacakları belli olmaz!...

Ama ne yaparlarsa yapsınlar bu kez şapa oturdular. Türkiye'yi geçmeleri olanaksız. Çünkü Türkiye bir mizah cennetidir...

NEDEN?

Eskiden karınları sırtlarına yapışmış Issizlerimizi, avurtları çökmüş köylülerimizi, aybaşını iple çekip, aybaşı gelince de feleğini şaşıran memurlarımızı gördükçe, hele hele bütün insanlarımızın gözlerinin altındaki üzüntüden oluşmuş kara kara halkalara baktıkça kahrolurdum. Oysa şimdi, gözlerinin altında kara halkalar olan insanlarımızı gördükçe sevinçden şıkır şıkır oynayasım geliyor. Çünkü mizah sempozyumunda bir ilim adamı: «Gözlerin altındaki kara halkaların üzüntüden değil kahkahadan oluştuğunu, gözlerinin altı kararmış, morarmış, çökmüş insanların daha neşeli ve uzun ömürlü olduğunu» açıklamış.

Bir mizah cennetinde yaşadığımızın farkına varınca içim aydınlandı. Sıkıntılarım uçtu gitti. Şimdi tüy gibi hafif, düşen uçaktan sağ salim kurtulmuş yolcular kadar sevinçliyim. Bu sevince sizi de boğmak için elimden geleni ardıma koymayacağımdan emin olunuz.

MİZAH CENNETİ TÜRKİYE'NİN GAZETELERİNDEN HABERLER :

Türkiye'nin bir mizah cenneti olduğunu sizlere de kanıtlayabilmek için önümüze üç - beş gazete alıp gazetelerdeki bazı haberleri rastgele makasladık. Şöyle sağlıklıca düşününce gördükki her haber ayrı bir neşe kaynağı. Her haber bir kahkaha agacı. İnanmıyorsanız buyurun okuyun...

VARAN BİR: «EV SAHİBİ, KİRAYI VERMEYEN KİRACIYI BALKONDAN ATTI»

«İzmit: Ev kirasını ödemediği gerekçesiyle münakaşa ettiği kiracısını balkondan atan sinirli ev sahibi Hilmi Şen «Kirayı geciktiren adam evimde oturamaz» dedi.

— Şişe suyunun içinden bir adet filitreli sigara çıktı!...

Eskiden ev sahipleri kirayı geciktiren kiracılarının eşyalarını kapının önüne yığarlardı, şimdi herşey gelişti. Ev sahipleri de çağa ayak uydurdular. Kapıya kadar zahmet edeceklerine kiracılarını balkondan aşağı sallayıveriyorlar, olup bitiyor.

DAHASI VAR: «OLMAZ OLMAZ DEMEYİN, ŞANSINIZI BİR DE ŞİŞE SUYUYLA DENEYİN»

Tütünçiftlik'de taksi şoförlüğü yapan Nail Aydın adlı yurttaşımıza içmek için aldığı şişe suyunun içinden bir adet filtreli sigara çıkmış. Haberi veren gazetede şanslı yurttaşın bir de resmi var. Nasıl memnun gülüyor bir görseniz.

Ne diyelim, darısı başımıza! Bakkallarda bayilerde bulamadığımız, karaborsacılardan on liraya aldığımız filtreli sigara su şişesinin içinden bana da çıksa ben de gülerdim.

YA BUNA NE BUYRULUR? KARAKOLA 150 METRE MESAFEDE 31 ARACI SOYDULAR

Haberin başlığı aynen böyle. Gözüpek soyguncular Reşadiye Jandarma karakoluna 150 metre uzaklıkta bir yerde araçları durdurup soymuşlar. Bence bunlara gözüpek soyguncu yerine şakacı soyguncular denmeliydi. Bu kadar espiriye düşkün olmasalar karakola 150 metre yakın yerde yol mu keserler? Mizah cennetinin eşkiyaları bile bir başka oluyor, adamlar espiri uğruna meslek **şereflerini ortaya koyuyorlar.**

SIRA GELDİ YILIN ŞAKASINA :

Yazıyı hala somurtarak okuyorsanız size «Yılın Şakası» seçilebilecek bir haber verelim. Eğer buna la gülmezseniz başınızın çaresine bakın, başka ne diyelim.

Dişlerindeki rahatsızlığı tedavi ettirmek, dişlerini doldurtmak için Haydarpaşa Numune Hastanesine başvuran İlkokul öğretmeni Yaşar Ünsal'ın başvuru yazısına Hastahane Başhekimi «1978 yılında tedavisi mümkündür» diye cevap vermiş. Yani kısacası: «Bugün git, iki yıl sonra gel.»

Eğer iş bu kadarla kalırsa Yaşar öğretmen haline şükretmeli. Ya iki sene sonra dişlerini yaptırmaya gittiğinde «Kardeşim biz sana şaka yapmıştık, senin sıran gelecek sene.» derlerse?

Diyemezler mi yani?

MİLLETVEKİLİ ŞAKASI

ANKARA : Esenboğa havaalanından hareket etmek üzere olan bir uçağa binmek için ısrar eden bir milletvekilimiz kendisiyle tartışan hostesi iki yumrukta yere sermiş.

Gazetede hem milletvekilimizin, hem de gözlerinin altı morarıp şişen hostesin resimleri var. Haberde belirtildiğine göre hostes Hemra Gürün milletvekilinden davacı olmuş.

Eğer Meclis milletvekilinin dokunulmazlığını kaldırır da hostes ile milletvekili mahkemeye çıkarlarsa, milletvekilimiz kendini savunmak için:

«— Şaka yapmıştım Hakim Bey!» diyebilir...

Tabii Hakim soracaktır:

— Ne şakası yaptınız efendim?

Ne şakası olacak canım: Elbette milletvekili şakası yapmıştır.

YILIN MİZAHÇISI

Ben bir gülmece yazısı yazsam. Bu yazıda da bir devlet adamının heyelânlı bir arazide **gece yarısı fener ışıkları altında çimento fabrikası temeli attığını anlatsam...** İnandırıcı olmadığı için dergiye koymazlar. Ama bunu bir hükümet yetkilisi gerçekten yaparsa haber diye gazetelere yazarlar. Mizah dergilerinin gerçeğe yakın bulmadıkları için sayfalarına almadıkları konuları gerçek yapan siyaset adamlarımızı saygıyla selâmlar, haberi Türk Haberler Ajansının verdiği gibi aynen aktarırım: «Erbakan son anda bulunan bir araziye fabrika temeli attı: Siirt'te kurulması gereken çimento fabrikasının temeli N. Erbakan tarafından son anda bulunan heyalanlı bir arazi üzerinde gece saat 21.00 de fener ışıkları altında atıldı...»

Sayın Hocam, attığınız temel hayırlı uğurlu olsun da acep gündüz çuvala mı girmişti, şu temeli gündüz niçin atmadınız?»

Belki siz de haklısınız. Gündüz nutuk atmaktan temel atmaya fırsat kalmamıştır. Bir de şey var, bazı vatandaşların kamulaştırılmamış arazilerine temeller atılmış. O vatandaşlar tapulu arazilerindeki temelleri sökerlerse acaba kaçıncı maddeye göre yargılanırlar?... Ne dersiniz? (Tam yazının burasına gelmişken oğlum:

— Olmaz baba, dedi, vatandaşlar o temelleri sökemezler...

— Nedenmiş o, tapulu arazilerinde istedikleri işi yaparlar,

— Sen öyle san, ama bilki o temelleri sökemezler...

— Kes çeneni, dedim oğluma, bacak kadar boyunla herşeye karışıyorsun...

— Sen bilirsin, dedi oğlum, ben sadece seni uyarmak istedim.

— Sen kendi işine bak dedim, o kadar aklın varsa derslerine çalış da bu sene barik matematikden ikmale kalma...

Oğlum omzunu çekiştirip pul defterini düzenlemeye koyuldu. Beni

— Erbakan gece temel attı —

— Bir dansöz göbek atma rekorunu kırdı —

de aldı bir merak, acaba temelleri niye sökemezler? Yazının gerisini getiremiyorum. Arka arkada aynı cümleyi yazıyorum: Acaba temelleri niye sökemezler?... Sonunda oğluma dönüp:

— Pekiyi söyle bakalım, dedim, vatandaşlar o temelleri niye sökemesinler?...

— Niye olacak, dedi oğlum kasıntılı kasıntılı, gazeteleri okumuyor musun? Hepsi de atılan temellere «Hayali temel» diyor, hayali temel olmayan temel demektir. Vatandaşlar hayali temeli nasıl söksünler...

Şimdiki çocuklar da, siyaset yapmaya çok erken başlıyorlar canım, bu kadarda olmaz ki!

REKORLAR... REKORLAR...

OLİMPİYATLARDA hiç madalya alamadık, üstelik birçok dalda rezil olduk diye üzülmedik desem yeridir. Ufacık bir madalya için ulusca canımızı sıkmanın ne alemi var. O işin de püf noktalarını bulduk, alay ettik, karikatürünü çizdik, bir güzel eğlendik. Hem niye tatlı canımızı üzelim, bizim de dünya rekorlarımız var. Hem de mizah cenneti olan ülkemize yakışır cinsinden rekorlar:

Evvelâ biiiiiiiz: Dünya göbek atma şampiyonu Süreyya'yı çıkarmış bir ulusuz. Şampiyonumuz 31,5 saat hiç durmadan göbek titretip bu ünvanı alnının terini akıtarak kazanmıştır.

Sonra bir başka vatandaşımız, Akçakoca'dan Mehmet Sungun 1 metre 90 santim boyunda bir kabak yetiştirerek, dünya kabak yetiştirme rekorunu kırmıştır. Ama bu rekorla fazla öğünmüyoruz. Biz ona benzemez nice kabaklar yetiştirmiş bir ulusuz...

Su altında kalma rekoru, kazık atma rekoru, nutuk atma rekoru, temel atma rekoru gibi rekorlarımızın dereceleri yıllar boyu hiç kimse tarafından kırılamaz.

Hiç kimse bu konularda bizimle aşık atmaya kalkmasın. Biz plajlarda ayak yıkamak için bir kova deniz suyunu 2,5 liraya satabilen insanlar yetiştirmiş bir ulusuz. Var mı diyeceğiniz?

Eğer diyeceğiniz yoksa hafif tertip gülümseyin. Etrafınıza bakın, kahkahayı atın. İki kahkaha bir pirzola demek olduğuna göre acıktıkça kahkahayı basın. Ve de yatıp kalkıp mizah cennetinde doğduğunuz için Tanrıya dua edin. Gelecek hafta buluşmak üzere...

İbrahim KAYNAR

YENİ YIL

Geçen yıl ile biz arttırdık yaşı,
Sağlık ve mutluluk getir yeni yıl!
Her ayın başında biten maaşı
Her ayın sonuna yetir yeni yıl!

Dertleri, zamları, ahı, yazığı,
Çarşıda satılan kurtlu azığı,
Pazarda, manavda yenen kazığı
Bir daha gösterme, yitir yeni yıl!

Bürokrasimizin bitmez işini,
Yoksulun uzayıp giden kışını,
Garibin derdini ve göz yaşını
Şırp diye keserek bitir yeni yıl!

Neşeli şarkının, mutlu ıslığın,
Yanan elektriğin, akan musluğun,
Huzurlu yaşamın ve ucuzluğun
Olduğu günlere götür yeni yıl!

Hakkını yiyeni, menfaatçıyı,
Vurguncu, düzenbaz ve fırsatçıyı,
Karaborsacıyı, üçkâğıtçıyı
Yerlerin dibine batır yeni yıl!

Her doğan gün ile gülsün yüzümüz,
İyilik, güzellik görsün gözümüz,
Yüreğe ferahlık versin sözümüz,
Günlerin olsun şen şatır yeni yıl!

Yemenin, yutmanın ve rezaletin,
Trafik katlinin ve cehaletin,
Adam kayırmanın bir de rüşvetin
Köküne vuruver satır yeni yıl!

Dünyadan savaşı ve zorbalığı,
Ülkeden işsizlik, pahalılığı,
Evlerden kederi ve hastalığı
Gelmemek üzere kaldır yeni yıl!

Ülkeme bir daha deprem gösterme,
Öğrenci kavgası ve ölüm verme,
Benim dileğimi geri çevirme,
Sağlıklı adımlar attır yeni yıl!

Gözleri hangi renk isterse öyle,
Saçları ya dümdüz, veyahut lüle,
Her genci sevdiği o güzel ile
Hep aynı yastıkta yatır yeni yıl!

Bütün genç kızların incelt belini
Ev bark kuranlara uzat elini,
Gelinle kaynana tutsun dilini,
Bizim katsayıyı arttır yeni yıl!

Mukadder diyor ki: Vaadden bıktık,
Geçen yıl çok umduk, eli boş çıktık,
Geldik gidiyoruz bekletme artık
Kovandan bize bal tattır yeni yıl!

Mukadder ÖZAKMAN

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

TEMEL ATAN BAKANLAR, KOLTUKLARINDA SİGARA YAKANLAR, İŞÇİ SAYILMALI

ANKARA (Özel muhabirimiz Hulusi, bildiriyor hususi) — İşçi ile memur ayırmalarında, kayırmalar yapıldığı, kurulan komisyonun gaflete kapıldığı ileri sürülmektedir.

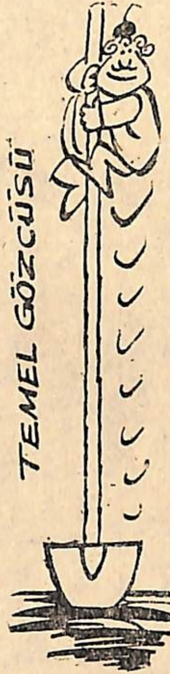
Bazı Bakanlar, Genel müdürlük koltuğunda günde kırk kez kendilerinin ve konuklarının sigaralarını yakanlar işçi sayılan memurlar arasında isimlerine rastlamayınca bozuk çalmaya başlamışlar, öfkelerinden kalem şeflerini, kapıcıları haşlamışlardır.

Bakanların işçi kapsamına alınmaları konusunda yabana atılmaz gerekçeler vardır. Ki şunlardır:

— Bakanların işçi sayılamaması üzülecek olay. Bu görev eskisi kadar değildir kolay. Koltuk bakanlığı çok gerilerde, 1960 yıllarının ötelerinde kalmıştır. O zatlar şimdi ellerine kazmayı küreği almıştır. Temel atmaktadırlar dolaşarak dağ, bayır. Sen kalk onları işçilerden ayır. Böyle haksızlığa demek gerektir: Hayır.

Örneğin Hüseyin Emminin tapulu tarlasına temel atılacak. Orası Böyyük Türkiyenin Ağır Sanayi Bölgelerine katılacak.

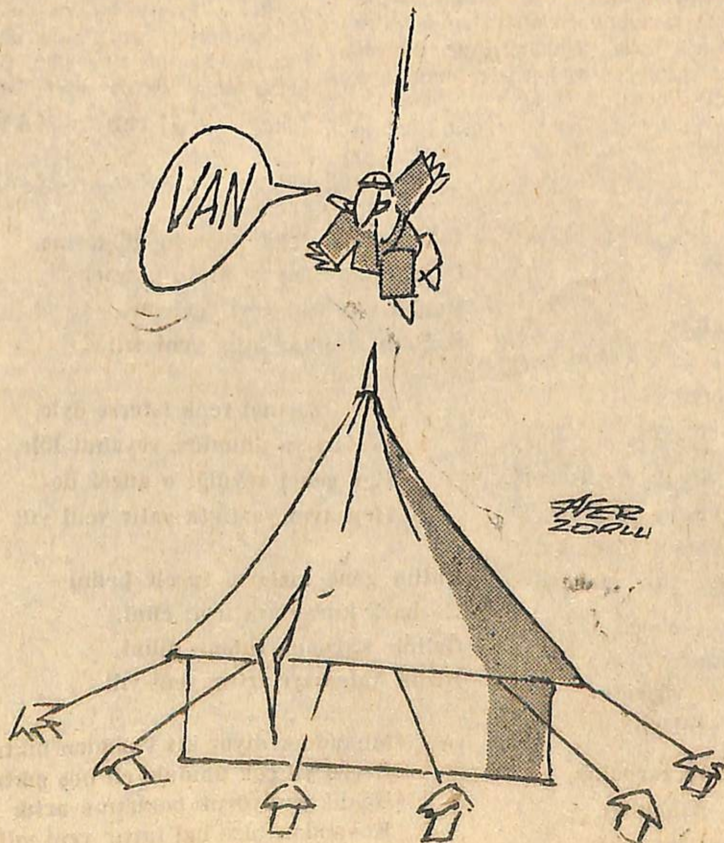
Bakan geldi, bir kazma vurdu. Biraz durdu. Etrafına bakındı. TRT kameraları hazır ama film bitmiş. Gazete fotoğrafçıları da başka bakanın temel atışını seyre gitmiş. Kameramanlar yeni film takana, gazeteciler bulunana kadar Bakan toprağa vurmaya devam edecektir kazma. Gelde onları ağır işçi saymayanlara kızma.

Genel - müdürlerin durumları daha fıraklıdır. Onlarda yaklıdır.

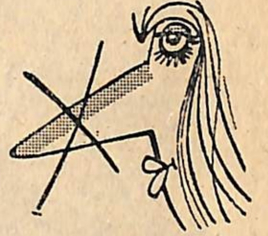
Konuklara filitreli sigara buldurmak için örgütü alarma geçir. Kaçak sigara buldur, gelen gidene içir. Bakan geziye çıkacak, onu hava meydanına kadar geçir. Başbakan gelecek, makamından hopla. İneceği yere en az beş on bin kişi topla. Yapılan ne doktorluk, ne memurluk, ne de dişçiliktir. Buz gibi ağır işçiliktir.

Komisyon gaflet uykusundan uyanmalı. Temel atan bakanlar da, makam koltuğunda sigara yakanlarda işçi sayılmalı...

— Çadırımın üstüne Van dedi damladı!...

Ünlüler burunlarını yeniletince

HASAN KONTAK'TA BOZULAN KAFASINI DEĞİŞTİRTTİ

Hasan Kontak söze :

— Efendim, diye başladı, nereye gittiysem, ne halt yediysem, ne iş tuttuysam, ne nane yuttuysam damdaki kediler, şöyle dediler.

— Faydalıdır yumurtanın rafadanı. Adam olmak istiyorsan değiştir kafanı,

— Bu kafa, kalkmadıkça rafa, başın dertten, ayakların sertten kurtulmaz.

— Ses sanatkârları, sinema yıldızları değiştirir gibi mendil, burunlarını eyliyorlar tebdil. Boşver şamataya, gürültüye. Aklını detarjanla yıkat, sonra ver ütüye. Böyle kalırsan işler gider kötüye.

Kaç kez denedikse de yürüyemedik yolun düzünden. Üç kez Bakırköyde konakladık aklımızın fazlalığı yüzünden.

Neyse olan oldu kalan kaldı. Kimi borazan, kimi de para çaldı. Önce ekmekleri hamur diye değiştirildi furun. Sonra ameliyatla şahane hale getirildi burun.

Fenerbahçe yenilip de kaçırınca kupayı. Bizde temelli bozmuştuk kafayı. Ehlini bulduk, içi saman dolu olanından kurtulduk.

Kolay değil elbette. Cımbızla baş alınır, baş alınmaz. Peruk gibi kolayca takılmaz. İşte böyle arkadaşım. Sağlamdır, copa da, topa da, çivili sopayada dayanır yeni başım!..

T.R.T. görevini aştı papağanlaştı

Dün ilginç bir basın toplantısı vardı. Tüm papağanlar adına konuşan «Papağanlar Cemiyeti» başkanı gazetecilere:

— Papağanlar toplandık. Düşündük, taşındık. En sonunda TRT'yi Danıştaya şikâyet etmeyi kararlaştırdık, demiş ve sözlerine devam etmiştir:

«— İnsanların ayrımlarına göre bizler kuşuz. Bugünedek sahibimiz ne öğrettiyse onu tekrarlamış durmuşuz. Yemi bize kim verirse onun borusunu çalarız.

«Akgünlere» dediyse bu kelimeyi gece gündüz tekrarlarız. Kıratçı ise sahibimiz, ona göre ayarlanmıştır dilimiz: «Kuruluyor böyük Türkiye». Öyle deriz, yemlerimizi yeriz.

TRT. Resmi vede özerk bir kuruluştur. Ne papağandır ne de başka kuştur. Bizim gibi doldurulmuş plâk çalması suçtur. Görevini aşmasına, papağanlaşmasına yumamayız göz. Budur söyleyeceğimiz son söz.»

Başkan papağan bir ara soğukkanlılığını yitirdi. Konuşmasını şöyle bitirdi:

— Şikâyetimiz sonuçlanıncaya kadar konuşmayacağız. İnsanlık sınırına atmayacağız ayak. Dillerimiz

İÇİNDEN BİRİ

Kapat ucuz arsayı,
Ne bulursan depo et.
Durma topla parsayı,
Apartmanları yükselt.

Sık sık dış geziye çık,
Bovulların boş olsun.
Sınırlar sana açık,
Dönüşte hepsi dolsun.

Milyona milyon katar,
Servetine her yarın.
Kalbin hızlıca atar,
Yükseldiğinde kârın.

Çıkarın en önünde,
Külfetin sonundasın.
Şu kap - kaç düzeninde
Ne sağda, ne soldasın.

B. E.

KARINCAEZMEZ DURMUŞ

Ne ömründe vurmuştu kuş
Ne ezmişti karınca.
Birgün cepheye çağrıldı
Durmuş
Silâh verildi eline
Kıtaya varınca.

*

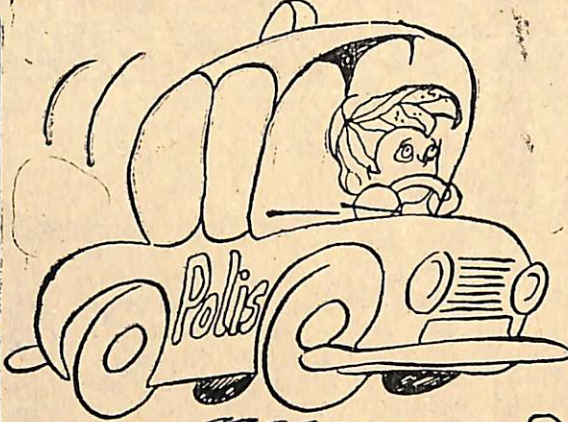
İlk saldırıda beş
Sonuncuda o kadar daha leş
sermişti yere
Döndü savaştan
Göğsünü yere gere
Görevini yapmıştı
Karınca kararınca.

B. E.

KADIN POLİS
çalınan temel

YAZAN ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

KUŞKONMAZ KÖYÜNDE, BÖYYÜK BİR ADAM TARAFINDAN ATILAN TEMEL, ERTESİ GÜN YOK OLMUŞTUR. KÖY TELAŞ İÇİNDEDİR. DURUM DERHAL POLİSE İNTİKAL EDER VE KAYBOLAN TEMELİN NEREYE GİTTİĞİNİN SAPTANMASI GÖREVİ KADIN POLİS ŞAFİNAZ'A VERİLİR VE DE...

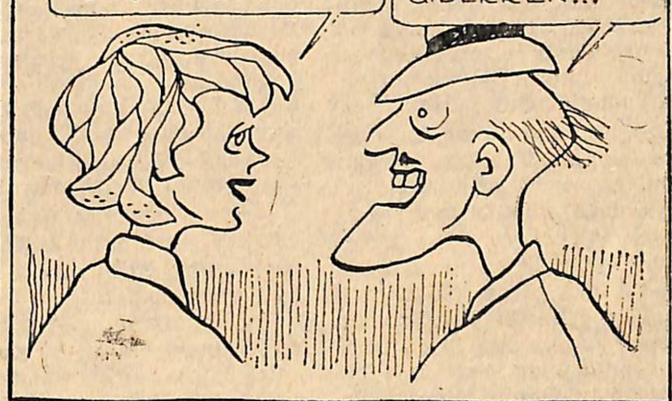

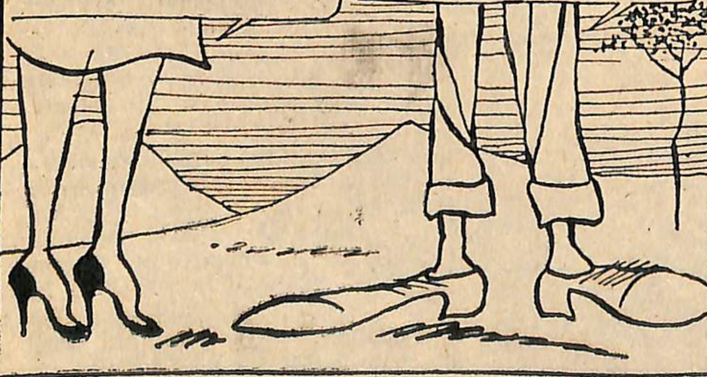
...ŞAFİNAZ, KUŞKONMAZ KÖYÜNE DOĞRU YOLA ÇIKAR.

EVET EVET, AVUÇ İÇİ KADAR BİR ŞEYDİ...

Yıllık

yazan: **K. DOĞAN BÜKE**

HER yeni yılda muhtelif yıllıklar yayınlanıyor. Edebiyat Yıllığı Hürriyet Yıllığı, Tıp Yıllığı gibi nice dallarda geride kalan yıl'ın yapıtları, olayları ele alınıp topluca okuyucuya sunuluyor. Yıl'ın sanatçıları, sporcuları, ana'sı, baba'sı seçiliyor. Hatta, yıl'ın siyaset adamı dahi... Bence en zor'u yıl'ın siyaset adamının seçimi olmalı. Neden yana birinci? Yapıcılıktan mı, yıkıcılıktan mı?

Bu yıl ben de bir Yıllık hazırlamaya karar verdim. Hangi konuda mı? Bunu hemen açıklamayacağım. Üşenmeyin, yazımı sonuna kadar okuyup öğrenin...

Sizler bu yıl'ın ilk gününde bir yıl yaşlandınız. Tabii, bu yargım hanımlara geçerli değildir. Onlar, her yıl değil, gönüllerince ve istediklerinde bir yaş almaktadır. Ben bu yıl'ın ilk saatlerinde iki yaşıma birden girdim. Neden mi? Hani, başa gelmedik, duyulmadık bir olayı görüp duyduklarında «Bir yaşıma daha girdim!» diyenler vardır. Benim için de öyle oldu... Otuzbir Aralık günü kırkdört olan yaşım, saat yirmidörtten sonra kırkaltı oluverdi. Ogüne dek hiç duymadığım, bilmediğim bir olayı yaşadım ve iki yaş birden aldım.

«Yalnızlık Allaha mahsustur!»» sözü nekadar doğru bir deyim... İnsan, yalnızlığın acı şamarını nezaman yiyor biliyor musunuz? Yılbaşı gecesi...

Yalnızlık sizce güzel birşey... Karışanın yok, soranın da öyle. Karı baskısı, dırdırı, kaprisi yok, çocuk derdi de öyle. Gece dilediğin saatte evine git, ister pijama ile, ister kilotla dolaş, sıcaksa iyice soyunabilirsin. Radyo dinle, televizyonu gönlünce izle... Çık sinemaya git, ne yaparsan yap, bağımsızsın. Ama, yılbaşı öyle mi? Yılbaşının yalnızlığı korkun.. Yalnız insan; zavallılığını, güçsüzlüğünü yılbaşının geçmeyen saatlerinde çok iyi anlıyor.

Gelenek o yolda: İnsan yeni yıl'ı neş'e ve mutluluk içinde karşılarsa tüm yıl boyunca yaşamı öyle sürermiş...

Yaşamımda her yeni yıl, geçen yıl'a rahmet okutuyor. Karı yok, ana — baba öyle, çocuk denen varlığı bağrıma basmamışım. Tanıdık bir aileye kaykılıp yeni yıl'ı onların arasında geçirmek var. Fakat; zıbık gibi bir bekâr adamın aile düzeninde yeri yok. Üstelik dedikodu da yaparlar: «Arkadaşının karısında gözü var.» derler. Derler azizim derler. Dedikodu bedava. Uydur uydur söyle...

En iyisi bir pavyona gitmek. Gürültü, hayhuy, loş bir ışık düzeni, güzel kadınlar, etkileyici parfüm kokuları... Abovvvv, memlekette nekadar çok yalnız adam varmış! Pavyon ana - baba yeri. Birden yalnızlığımı unuttum. Yalnız çok adam çok ki, pavyon dolu. Oturacak yer nerede? Ayakta duracak yer yok dersem inanın. Beni karşılayan garson çevreye bakındı, yine bakındı sonunda tek başına oturmakta olan birinin masasına ilişmemi sağladı. Başkasının masasına oturmak insanda sığıntı duygusu uyandırıyor.

Masadaki müşteri ile hemen kaynaşıverdik. Adam iyice içmiş olmalı. Dili peltek, gözleri süzgün, bakışı üzgün... Gelsin viski, dönsün boş kadehler...

Saat yirmidörde gelmek üzere. Orkestra salonu yövmilmahşere çevirmiş. Sazlardan çıkan ses ne melodi, ne de nağme. Harbi, cehennemi bir gürültü...

Saat yirmidört. Gürültü daha da arttı. Gürültüden fırttırmazsam ne mutlu! Islıklar, alkışlar, bağırıp çağırmalar, kadeh tokuşturmalar. Silâh bile sıkıldı azizim.

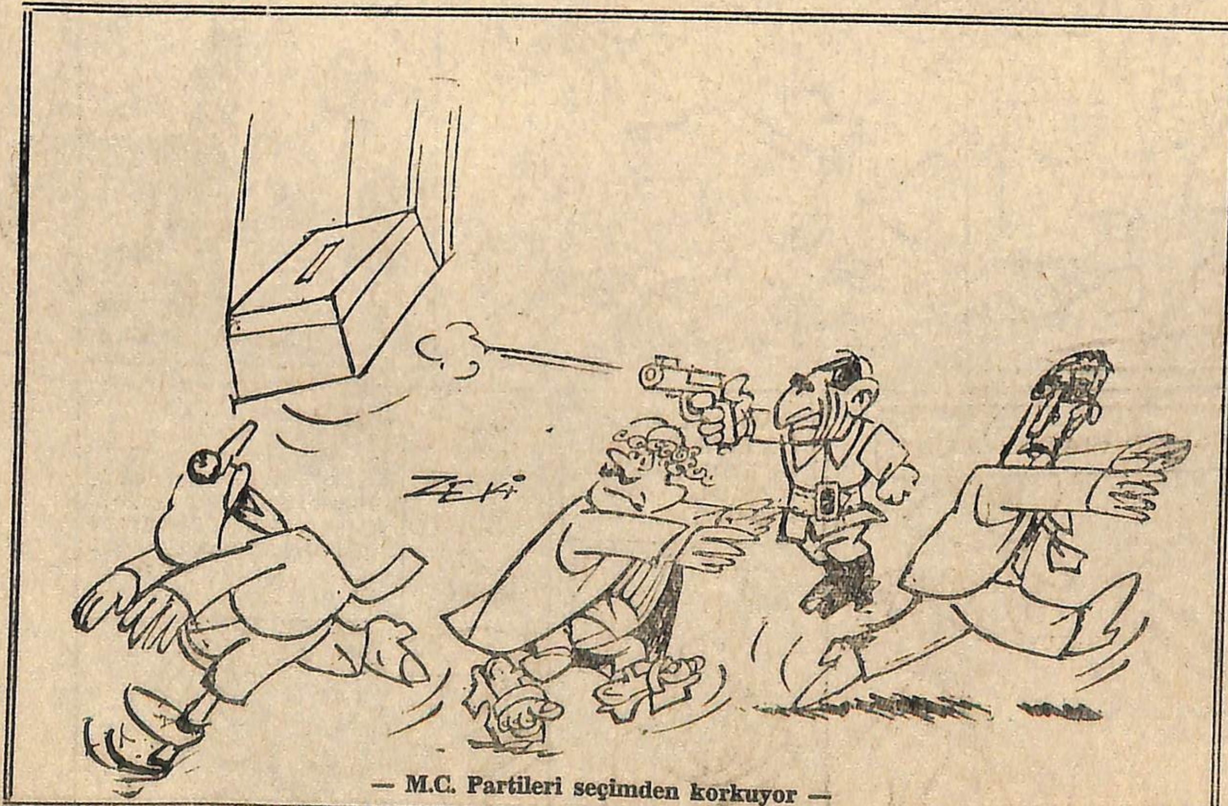
Masa ve çile arkadaşım sendeleyerek kalktı, geldi; beni kollarının arasına alıp şapur şapur öptü. Tanrım, sana şükürler olsun! Yılbaşında beni de öptüler. Öptüler ya, kim olursa olsun...

Sönmüş olan elektrik aniden yandı. Işıktan kamaşan gözlerim bu defa seksi görünümden kamaştı. Emanüel filmi halletmiş! Millet kucak kucağa, dudak dudağa. Salon, Emanüel filminin set'i. Hem de uçak sahnesinin! Filmin koltuk sahnesi, tuvalet sahnesi... Filmin ayni, hem de sansürsüz tarafından... Kim demiş «Emanüel filmi müstehcen, öğretici yanı yok!» Onu söyleyenler cahil... Meğer o film millete neler öğretmiş?... Bir Selâmetçi görse, resmen pavyonu kapattırır. Hem de müebbet... Ama, «Selâmetçinin pavyonda işi ne?» diyeceksiniz. Demeyin! Ben de size: «Selâmetçinin Emanüel filminde ne işi vardı?» diye sorarım. Yutkunur, cevap veremezsiniz.

Pisttekiler, masalardaki müşteriler bir yıl daha yaşlandıklarını unutmak için tepinip duruyor. Benim yaşım etti mi kırkbeş?...

Kırkbeş yaşımın ilk dakikalarında masama bir garson geldi, kulağıma eğilip birşeyler haykırdı. Gürültüden tek kelime anladıysam musafçarpsın! Garson haykırmasını bitirince elime hışırtılı bir kâğıt tutuşturdu. Gözlüğümü takıp baktım, bir daha baktım. Üç tana beşyüzlük... Evet, binbeşyüz liranın sıcaklığı avuçlarımda! Allah Allah, bu da ne? Bir yanlışlık olmalı. Ama ne? Kalktım, tuvalete doğru giden garsonu takip ettim. Garson tuvalete girdi. Ben de arkasından. Kapıyı kapadım. Ohhhhhh, huzur verici bir sessizlik! Tuvalet kokuyormuş, ne gam? Bu sessizliği hiçbir şeye değişmem... Sessiz Gemi'ye bile razıyım. Biner giderim. Gidenler memnunmuş yerinden...

Önünü ilikleyen garsona yarayı gösterip: «Bu nedir arkadaş?» diye sordum. Garsonun cevabına bakın: «Abi, artist Ceylân Yudum, sizin masanıza gelecek,

— M.C. Partileri seçimden korkuyor —

viski açtırmanızı istiyor, viskinin parasını gönderdi!»

Bazı enayiler, kadınları masalarına çağırtır, kesilirlermiş. Adamların elleri, kadınların ellerine değse yüreğim yanmayacak! Yalnız göz süzmeler, iç geçirmeler. Sonunda «Ver yanından binbeşyüz lira!»

Şimdi, tam tersi, kadın bana para gönderiyor. Demek kadın beni beğenmiş, yeni yıl'ın ilk saatlerini yakışıklı biri ile geçirmek istemiş! Tüm yıl'ı benim gibi yakışıklılarla bir arada geçsin diye... Yakışıklılığımdan gurur duydum. Belli, bu yıl; güzel, mutlu ve de umutlu geçecek. İyiki Beymen'den kostüm almışım. Ben zaten yakışıklıyım. Giysi de önemli...

Yaşım etti mi kırkaltı? Pavyon artistlerinin erkeğe para yedirdiğini ilk kez görüp duyuyorum!

Önce dalga dalga bir parfüm kokusu yaklaştı, kokunun sahibi belirip masamıza geldi. Hemen ayağa kalktım. Ceylân Yudum'a kendimi takdim ettim. Zaten dut gibi sarhoşum, Ceylânın güzelliği beni iyice serseme çevirdi. «TIP» diye masamıza damlayan garsan bir şişe viski getirip açtı. Allahtan, arkadaşım başını iki kolunun arasına almış, masaya dayanıp sızmış.

Şefgarson masamıza geldi, elindeki bloknotun bir sahifesini açıp not aldı.

Ceylân Yudum bir bardak viskiyi fondip yaptı. Ceylân yakışıklılığımdan mestolmuş, baygın gözlerle beni süzüyor. Tam sırası, iş kıvamında! Ceylân'ın vücut ölçülerini almak için elimi etek altına daldırdım. «Şrakkk!» diye bir tokat yüzümde patladı, yankı yaptı. Ceylân Yudum viski şişesini aldı, lıkır lıkır yere döktü. Vicdansız!

Ceylân Yudum hemen masadan kalktı, elimi bile sıkmadı, başka bir masaya geçti. Orada da garson bir şişe viskiyi masaya yerleştirdi. Benimki de densizlik! İki sohbet etmeden, karıyı tavlamadan keşfe çıkılır mı?

Yine bir «Şrakkk!» sesi. Dönüp baktım, tokadı atan Ceylân Yudum. O masadan da kalktı, başka bir masaya geçti...

Bir tokat sesi daha... Bir Allahın kulu kalkıp karıyı biçimlemiyor. Nerede o eski kabadayılar? Karı tokadı indirirken bıçağını çekecek, karıyı kırkiki yerinden hacamat edecek!

Sabaha dek o gürültüye, şamataya, tokat seslerine katlandım. Millette içmeye takat kalmamış. Orkestra sustu... Sizin nefesli sazlarınız, yaylı sazlarınız, dümbelekleriniz başınızda paralansın! Ulan bu ne gürültü imiş be?

Sahnede göbekli bir adam belirdi. Mikrofonu eline alıp yeni yılımızı kutladı. Gözlerim yaşardı... Konuşmasına devam eden göbekli gecenin, yıl'ın yıldızını açıklayacağını müjdeledi: «Evet hanımlar, beyler, gecenin ve yıl'ın yıldızı, memleketimizin medarı iftiharı, güzeller güzeli Ceylân Yudum'dur. Bu gece yirmiiki şişe viski açtırtmıştır, hep beraber alkışlayalım! Salonda bir alkış gürültüsü, akıllara zarar...

Adam, Ceylâm Yudum'u sahneye davet etti. Milletin Ceylân, Ceylânn Ceylânnnn diye tutturduğu gürültü dinmek bilmedi.

İnanın, iki garsonun taşıdığı bir sedyede kendinden geçmiş durumda sere serpe yatmakta olan Ceylân Yudum'u sahneye getirdiler. Şişko, cebinden küçük bir paket çıkardı, kurdelesini söktü, kâğıdı açtı, elindeki Adana Burmasını (Bileziği) Ceylân Yudum'un bileğine geçirdi. Yine alkış, yine nara... Garsonlar Ceylân'ı sedye ile götürdüler.

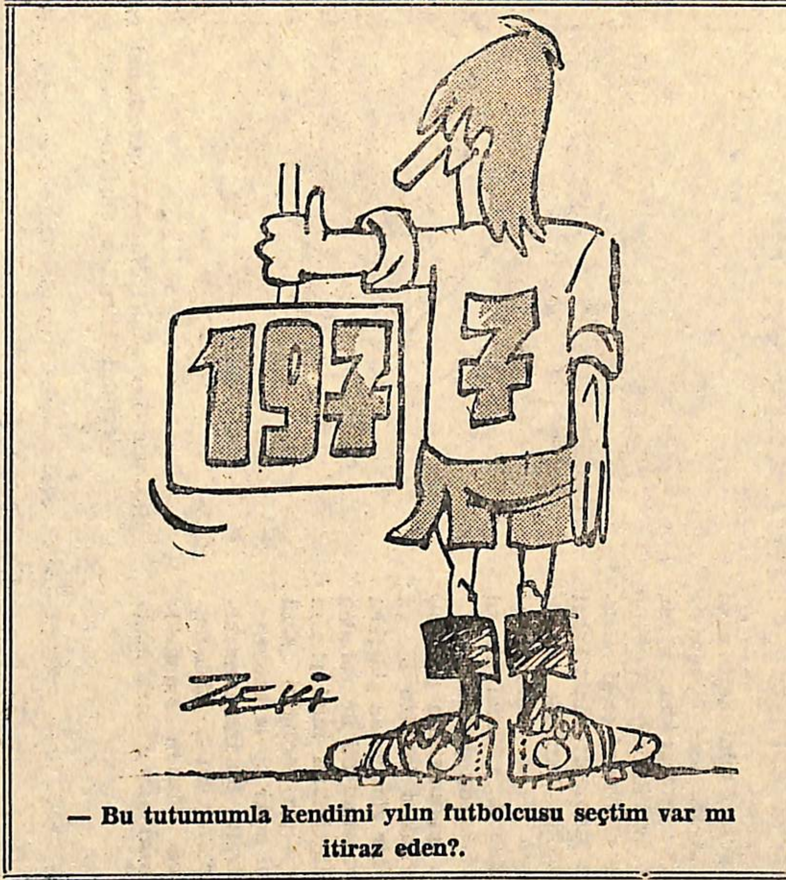
Bazı kadınlar: «Haksızlık var, ben daha çok viski açtırdım, böyle şey olmaz!» diye bağırıyorlar. Ağlayanlar da var...

Gürültü kesilince bir garson çağırdım, olayı sordum: Yılbaşı geceleri her pavyonda ve barda bu tür yarışma tertiplenirmiş. O gece ençok viski açtıran kadın yıl'ın yıldızı ilân edilirmiş. Hem koluna bir Burma takılırmış hem de yıl boyu yövmiyesi artarmış.

Garsonun bu açıklaması üzerine benim yakışıklılık kuruntum uçup gitti. Vallahi, iyi bir usül! Müşterilere para ver, kendine, kendi paranla viski açtırt, ençok viski açtıran kadın ol... Bu haksızlık efendim, bu işi düzenleyecek, kontrol edecek bir makam yok mu?.

Ben şimdi bir Yıllık hazırlıyorum. Türkiyeyi dolaşacağım, her bar ve pavyonda ençok viski açtıran hanımları tesbit edeceğim. Sonuçları Yıllığımda belirteceğim. Yıllığımda artistlerin fotoğraflarını ve telefon numaralarını da yayınlayacağım. Hediyesi ikiyüz liradır. Şimdiden bedelini gönderip sipariş verebilirsiniz.

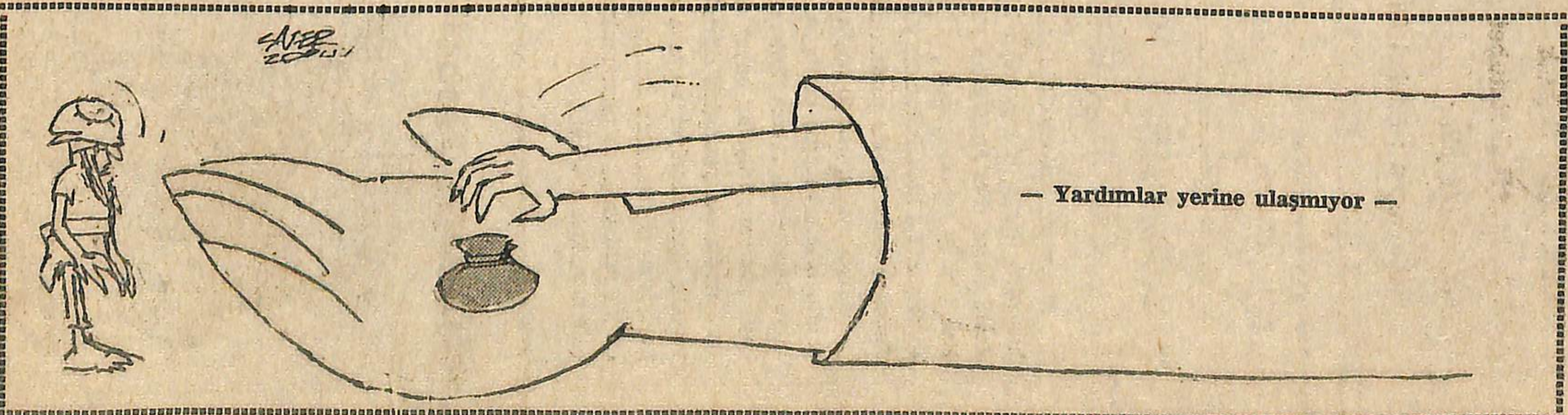
K. Doğan BÜKE

— Bu tutumumla kendimi yılın futbolcusu seçtim var mı itiraz eden?.

— Erbakan İtalya'da —

— Yardımlar yerine ulaşmıyor —

Sahibi : Rafet Sağnak
Y. İş. Md: Nafi Rutubet
Haftada bir çıkar
Sukoyveren : Şevket SÜREK

Sulu Gazte

HAYAT PAHALILIĞI VE GEÇİM DERDİNDEN SU KOYVERENLERİN GAZETESİDİR

DİKKAT: OKUDUKTAN SONRA ELLERİNİZİ KURULAMANIZ İÇİN HAVLU İLÂVEMİZİ ALMAYI UNUTMAYIN.

SOYGUN

ZEVKİ SÜREN'İN MAKYAJ ÇANTASI ÇALINDI

Muhabirimiz Sacit Sülük bildiriyor (Özel hususisi) Sanat dünyamızın biricik güneşi Zevki Süren dün Ataköyden Karaköye gelirken bindiği otobüste makyaj çantasını çaldırmıştır. Bu konuda kendisiyle görüştüğüm Zekoş (pardon Zevki) şunları söylemiştir.

«Ah, ah çılgın bakışlı haşin delikanlı sen, çaldın benim makyaj çantamı. Zaten otobüs'e bindiğimden beri önlere yürüyelim beyler önlere yürüyelim bayanlar diyerekten beni en hassas yerimden dürtekleyip duruyordun, ben insaniyet namına sana ses çıkarmadım çapkın. Ama sen ne yaptın benim en kıymetli varlığım olan makyaj çantamı çaldın. A, kahrol e'mi!...

Sanat güneşimiz hırsızı yakalayan polis memurunu pembe odasında kabul ederek ona ödül vereceğini vaad etmiştir.

AÇIKLIYORUZ!.

MİNİ ETEĞİ YERBAKAN KALDIRDI

Uzun zamandan beri mini eteğin nasıl kalktığını araştıran gazetemiz nihayet işin aslını çözmüş ve gerçeği kamu oyuna açıklamayı bir görev bilmiştir.

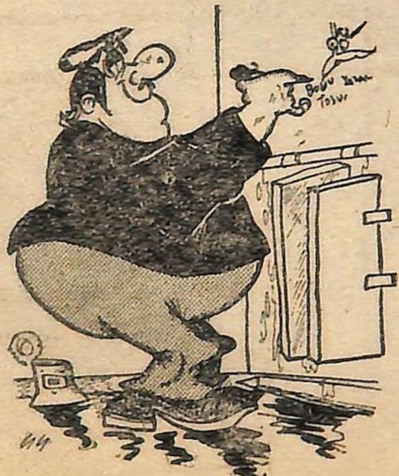
Bizler de sizin gibi mini eteği modacıların kaldırdığını zannediyorduk. Fakat gece demedik gündüz demedik çalıştık ve sonunda bu işin hiç de zannedildiği gibi olmadığını anladık. Şimdi bir yıl evveline gidelim ve orada duralım.

Efendim; MC. hükûmetinin gözbebeği Necabettin Yerbakan bundan bir yıl evvel kadar önce bir gün yolda giderken o sırada bütün masumiyeti ile oradan geçen Naylon Mücella'nın mini eteğini aniden kaldırarak «İşte verdiğim sözü tutuyorum ve mini eteği böyle kaldırıyorum» demiştir. Etrafta bulunanların büyük alkışlarını toplayan bu tarihi konuşmayı sıcağı sıcağına sizlere sunmakla gazetecilik görevimizi yaptığımıza inanıyoruz.

Resimde Yerbakan'ı Naylon Mücella'nın mini eteğini kaldırırken görüyorsunuz.

«TOSUN» Nobel'e Aday Gösteriliyor

Özellikle prostat'dan şikâyeti olanların çok yakından tanıdıkları meşhur ve'de kıymetli helâ edebiyatçısı Tosun «Tüm helâları güzelleştirme ve Koruma Derneği» tarafından bu yılki Nobel'e aday gösterilmiştir. Ancak Tosun aday gösterilmesine çok içerlemiştir. Sıkıntıdan ishali tutan Tosun en yakın helâya giderek:

Nobel mobel anlamam
Ben oturağa şaapamam
Bunu yazan Tosun
Olacaksa helâ olsun

dizesini döktürmüştür.

BAŞARI ÖDÜLÜ

FIKRA

Ahmet bey'in televizyonu,
Hah, hah, hah;.
Süleyman bey'in böyyük Türkiye'si,
Kah, kah, kah,
Necmettin'in uçak, tank fabrikaları,
Kih, kih, kih.

Leylâ'nın balkonları,
Oh, oh, oh.
Zühtü bey'in yan ödemeleri,
Ah, ah, ah.
Mehmet'in midesi, barsakları,
Vah, vah, vah.

Şehrimizin tanınmış şoförlerinden «Kirko Kâmil» «Takma Kafanı» adlı minibüsüyle yaptığı çeşitli kazalar sonucu toplam 18 kişiye dünya değiştirttiğinden Nüfus Plânlaması Teşkilâtınca senenin en başarılı kişisi seçilmiştir. Bu nedenle yapılan bir törenle ödülünü alan Kâmil kürsüye çıkarak. — Şey.. yani, ben icabında, annadınızmı? İşte o kadar hepsi bu kadar demiştir. Bu kısa anlamlı konuşmayı yapan Kâmil'in 3 karısından 14 çocuğu vardır. (Dostu çekirdek Melâhat'ten olanlar bu sayıya dahil değildir.)

OPERASYON

Bir hastaya hiç narkoz verilmeden «Telkin» yoluyla mide ameliyatı yapılmış. Üstelik: Hasta ameliyat sırasında konuşmuş ve de «Mavilim» şarkısını söylemiş...

Ne kadar büyük iş!..

Yahu yıllardır milyonlarca kişinin «Yapacağız, edeceğiz» sözleriyle olmadığı amaliyatlar, söylemediği şarkılar, yapmadığı canbazlıklar kalmadı, siz halâ narkozsuz operasyondan bahsediyorsunuz...

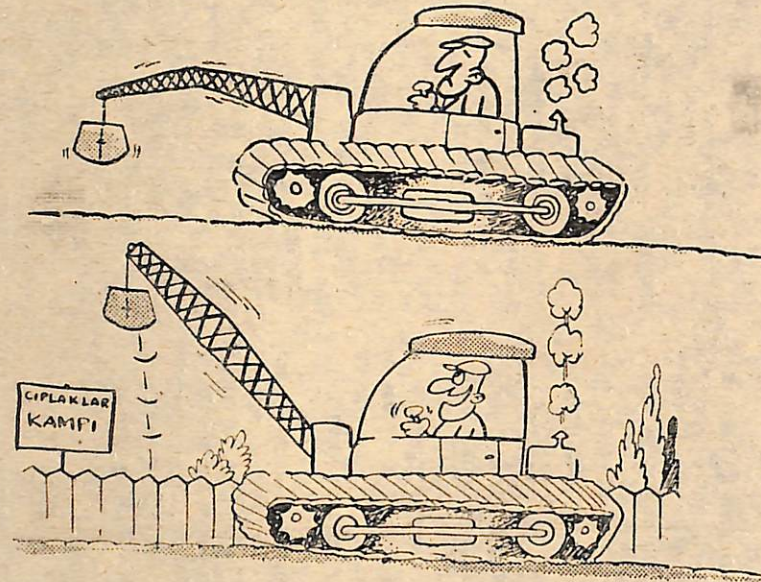
Va'mı başka haber?...

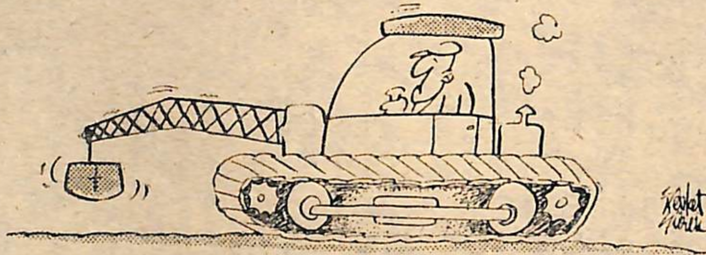

AÇIK DAVET

Cuma günü saat tam 17.00 de köprü üzerindeki ada vapuru iskelesinde gayet hazin bir şekilde kendimi intihara teşebbüs edeceğimden, bohçacı Safinaz'dan aldığım ve son taksidini halâ ödemediğim elbisem fazla ıslanmadan beni kurtarmak arzusunda olan bilumum bekâr delikanlıları alenen ve açık olarak davet ediyorum. Önemli Not: Arabası ve evi olanlar tercihimdir.

Muallâ OHNEALÂ

Yazısız

ŞİİR KÖŞESİ

Yoğurt ağacı çiçek açmış
Dallarında çizmeler
Madem yüzme bilmezdin
Neden çıktın minareye?...

ELEMAN ARANIYOR

Hernedense köprü üzerinde dikilerek havanın yağıp yağmadığını tek başına kontrol edebilecek nitelikte en az 3 üniversite bitirmiş 5 lisan ana dili gibi konuşan genç ve dinamik elemana ihtiyaç vardır. Ücret dolgun, istikbal solgundur.

Müracaat: Yeşilköy Metooroloji istasyonu.

ARANIYOR

Dalgınlığımdan istifade edip sünneti fazla kaçırarak bana bu yaşta sefilleri oynatan «Fenni sünnetçi Rıfkı Tümkeser'i» büyük bir hararetle arıyorum. Nerede olduğunu bilen, gören hattâ ölü veya diri olsun getiren çok haşin ve gaddar bir şekilde mükâfatlandırılacaktır.

Zühtü UCUKESİK

SAKIN başlığa bakıp da boyumuzdan büyük işlere giriştiğimizi sanmayın sevgili okuyucular. Ben kadının kendisine değil «Kadın» adlı betiğimin önsözünü yazıyorum. Yoksa kadının kendisine ön söz yazmak haddime mi düşmüş! Değme babayiğitin yapacağı şey değildir o. Kadın kendisi yazar ön sözünü de son sözünü de. Gerçi onların son sözü de yoktur ya. Bitmez çünkü, hele yaşlanınca, konuşmaları, sözleri...

Kadın erkekten cinsiyet bakımından ayrılır. Doğurgandır. Eskiden ta uzaktan kadınla erkeği ayırt edebilirdik giydiği giysiden. Ama şimdi her ikisi de aynı şeyleri giydiklerinden pek olmuyor bu iş. Bereket versin mini etek var. Arada sırada onu giyiyorlar da ayırabiliyoruz hemcinslerimizden.

Kadınla erkeği birbirinden ayıran bir şey daha var. Söylemesi biraz ayıp ama bir zamanlar bir sırada okuduğum bir şiirle açıklayayım bunu da. Şöyle diyordu o şiir:

«Ayağında pantolon
Elinde şişe
Burnunu sokuyor her işe.
Erkeklik bu mu kızım?
Erkeksen ayakta işe!..»

Kadının gencine, evlenmemişine «KIZ» denir. Kızla kadının farkını bir bilmece çok güzel açıklar. İsterseniz onu da yazıvereyim. Bir sarhoşla bir kız geceleyin bir eve girerler. Sabahleyin bir de bakarlar ki ikisinin de yattığı yatak, giydiği elbiseler var, ama sarhoşla kız ortada yok! Ne oldu, bir yere mi gittiler acaba?.. Bilemedinizse cevabını okuyun: Hayır, bir yere gittikleri yok. Sarhoş ayıldı, ayık oldu, kız da kadın oldu... Şarkılarımız, türkülerimiz kızlarla çok uğraşır.

Bir türkü bekârlara:
«Evlenmeyin bekârlar
Naylon kızlar çıkacak» diye öğüt verirken bir başka türküde:
«Kızları da alın askere» dileğinde bulunulur. Türkünün biri:
«Güzel kızlar polis olmuş
Teslim olalım» çağırısında bulunurken bir başka türkü:
Arabaya sen bin
Paytona ben
Anasını sen al
Kızını da ben» diye kurnazca ses eder. Bir malın iyiliğini, güzelliğini **«Kız gibi gıcır gıcır»** diye belirtiriz. İstanbulda kız da boldur, **«Kıztaşı, Kızkulesi»** gibi kızlı yerler de...

Celal Sılay **«İhtimal ki»** şiirinde kıza ait duygu ve düşüncelerini şöyle yazar:

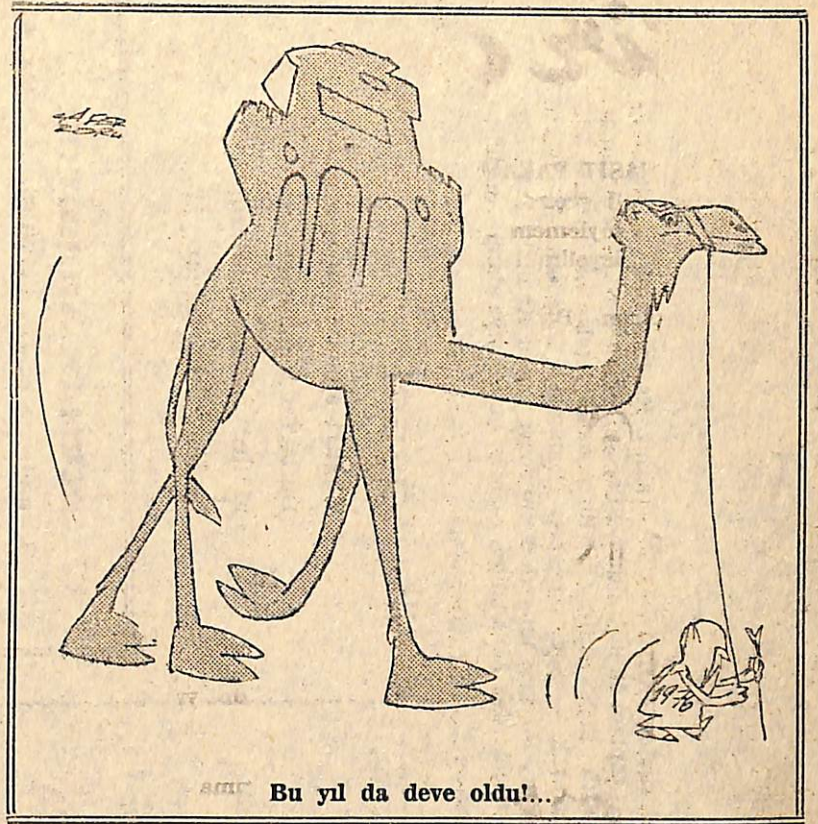
«İhtimal ki bu evin bir odasında
Yatağında bir kız uyumaktadır,
Hararetini yorganlar duyar o kızın
Kendisini ben duyarım»

Şarkılarımızın çoğu kadınlardan, kızlardan şikayet eder. Bir şarkıda:
«Aşk gibi, rüya gibi huysuz ve tatlı kadın» diye seslenilirken birinde de:
«Nereden sevdim o zalim kadını
Zehretti bana hayatın tadını»
diye şikâyette bulunulur...

Kadınların da tek şikâyet ettikleri şey yaşlanmalarıdır. Yaşlanmamak için iktisat etmeyi bile göze alırlar! İnanmıyor musunuz? İşte fıkrası:

İki arkadaş tasarruftan söz ediyorlardı. Biri gururla:
— Karım bu yönden harikadır, dedi.
Öteki hayretle bağırdı:
— Ne diyorsun?!
— Tabii ya. Geçen ay, kırkıncı yaş gününü kutlamak için dostlara küçük bir davet yaptık, doğum günü pastasının üstüne sadece otuz pasta koydu!...

Kadınların öcüsü yaş konusuna değinmişken yine bununla ilgili bir fıkra daha anlatalım. Karı koca otomobil kazasına uğramıştı. Karakolda koca:

Bu yıl da deve oldu!...

— Neyse ki kaçan arabanın numarasını görebildim, dedi. Karımın doğum tarihiyle aynı olduğundan aklımda kolayca kaldı...

Bunu duyan kadın, aceleyle kocasını kolundan çekip kapıya doğru sürükledi:
— Aman kocacığım, dedi, bize bir şey olmadı ki... Böyle önemsiz şeyler için sayın komiser rahatsız edilir mi hiç! Haydi gidelim, ben her şeyden vaz geçtim.

Yaa... Gördünüz mü? İş kadınlarda yaşa dayanınca akan sular bile duruyor!

Kadınların şikâyetçi oldukları bir şey erkeklerin kendileriyle eskisi gibi fazla ilgilenmemeleridir. Bu görüşümüzü de gelin fıkralayalım.

Kadın, işe gitmeye hazırlanan kocasını uyardı:
— Son zamanlarda çok değiştin, seni anlayamıyorum. Komşumuz, her sabah evden çıkmadan önce karısını öpüyor. Neden sen de onun gibi yapmıyorsun?
— Ama karıcığım, dedi adam, daha bu eve taşınalı ancak onbeş gün oldu. O kadınla samimi olmaya fırsat bulamadım. O işi nasıl yapabilirim?

Kadınlardan erkekler de şikâyet ederler. Hep kadınlar erkeklerden şikâyetçi olacak değil ya. İşte bu konuda da bir fıkra: Mahkemeye boşanmak için baş vuran adama yargıç sordu:
— Karınızın sizi hiç sevmediğini söylüyorsunuz. Nasıl anladınız bunu?
— Geçenlerde merdivenlerden bodruma inerken kayıp düşmüştüm.
— Eee... Sonra?
— Karımın koşup beni ayağa kaldırmasını beklerken ne dese beğenirsiniz? İnmişken kömürlükten odun getiriver gel demesin mi?.

Haa... Unutmadan söyleyeyim. Kadınların erkeklerden şikâyetçi oldukları bir önemli konu da yemek konusudur. Hepsi de en iyi yemeği kendisinin pişirdiğini sanır ve pişirdiği her yemek için erkeğin kendisine teşekkür etmesini «Eline sağlık» demesini bekler. Oysa bütün büyük lokantaların aşçıları kadın değil erkektir. Neyse... Zülfiyare dokunmadan orasını geçelim de bu konuda da bir fıkra anlatalım sizlere:

Kadın, kocasına:
— Evlendiğimizden beri çok değiştin, dedi.
— Ne gibi? dedi erkek.
— Evliliğimizin ilk günleri sofradaki yemeğin çoğunu bana verir, azını sen alırdın. Son zamanlarda ise aksini yapıyorsun artık.
— Ama karıcığım, dedi erkek. Sen bugünlerde evlendiğimiz günlere nisbeten çok daha iyi yemek pişiriyorsun...

İşte böyle sevgili okuyucular, sizler için özel olarak hazırlamış bulunduğum bu yapıtta kadınlarla ilgili yazılar, şiirler, güzel sözler, fıkralar sunmaya çalıştım hepinize. Kadınlar tarafından çenesi düşük diye suçlanmamak için sözü burada kesiyorum. Çünkü onlar kendilerine mal edilen her suçlamayı kolayca erkeklere atmayı zevk edinirler. O bakımdan sizleri kadınlarla başbaşa bırakıyorum.

Erhan TIĞLI

— Maaş alamayan Belediye işçileri sık sık greve gidiyor —

Bir Çizerin Kaleminden

YENİ YILI NASIL GEÇİRDİLER

DOKTOR NAŞİT PARASESİİŞİT'E :
Yeni yılı nasıl geçirdiğini sorduğumuzda: «Hemen söylemem gerek...» diye söze başladı. Dinleyelim bakalım ne dedi?...

«Ben bekârım.. Bir kadın hastam

vardı.. Kendisine bir türlü teşhis koyamadım.» «Demek kadında bütün hastalıkların belirtileri var!»

«Var mı, yok mu bilemem.. Bildiğim tek şey: Yeni yılı bu kadını düşünmekle geçirdiğimdir!»

«Hastalık hastası mı?..»

«Dedim ya.. Henüz bir teşhis koyamadım.» «O halde, çok güzel bir kadın olmalı...»

«(Güzel) deseeem. (Güzel) değil.. (çirkin) deseeem.. (Çirkin) değil.. Tatlı bir kadın.. (Şeker) deseem.. (Şeker) değil.. (Pasta) deseeem.. (Pasta) değil. (Lokum) deseem... (Hacı Bekir'in) reklâmı olur...

«Yani açıkçası, bir teşhis koyamadınız.» «Koydum... Hem de, bir kaç teşhis koydum!... Galiba bu yüzden, iş: (Yazı — Tura'ya kaldı!...»

BALIKÇI HASAN BALIKTUTAN!

«Evet, Hasan, yeni yılı nasıl geçirdiğini anlatır mısın bize?»

«Canlı balıkta geçirdim yeni yılı!»

«Ne diyorsun Hasan?... Orası çok kazıktır.. Yılbaşını orada geçirmek günahtır. Kesene yazıktır.»

«Anladım abi! Sen sahildeki (Canlı Balık)tan söz ediyorsun.. Yok be abi, orada benim işim ne?.. Ben yeni yılı de-

nizde, canlı balıklarla geçirdim. (Anlat o halde Hasan, nasıl geçirdin?..» (Yanıma bir ,ufak) almıştım abi, bir de radyo vardı ufak.. Bu arada bir oyun havası tutturmaz mı radyo.. Eh abi, gel keyfim, geel... Balıklar oynar!... Balıklar oynar da... Durur mu Hasan?.. İhtiyar da olsa, yılda bir gün; Hasan'ın da kanı kaynar... Balıklar oynar oynar.. Kayık oynar.. Hasan oynar.. İşte böyle geçer bizim yıllar!»

Bakın, şu işe.. Bu arada bir de (KAP — GAÇ)çı yakaladım. Adam ayaklarıma kapanmış, nasıl yalvarıyor... Anlatamam! «Ne olur abi?.. Şu çantayı karakol'a teslim ediver» diyor da, başka bir şey demiyor.

Adam, çantayı kadının elinden kapıp kaçmış ama, içi (politikacının kafası gibi) bomboşmuş. Yalvarıyor adam!...

«Ayağının altını öpeyim abi, ne olur... Şu çantayı polise teslim ediver!»

«Peki» diyorum.. Bir şartım var.

«Çantayla beraber, polise; seni de teslim edersem bu iş olur.»

«Yapma abi, kıyma bana.. Gençliğime acı..» «Siz olsanız ne yaparsınız?» adam öylesine yalvarıyor, ağlıyor ki.. İki gözü iki çeşme.

«Abi bak, saçım uzun, eh, biraz da. Parlakçayım.. Elimde de kadın çantası.. Düşün... Acı bana!»

«Diyelim, çantayı polise, (yolda buldum) diye teslim ettim.. Sonra, sen ne yapacaksın?. Bu işe devam mı, tamam mı?»

«Tamam abi, çantalar bu gece zaten boş olur. Bunu daha önce düşünemedim. Şimdi gidip arkadaşlarla (kâğıt) oynayacağım.»

«Pokermi?»

«Poker bize gitmez abi!... (Kaptı — Kaçtı) oynarız biz!»

FUTBOLCU CELİL GERİPASI :

«Celil, yılbaşını nasıl geçirdiğini öğrenmek istiyoruz.. Bu konuda ne dersin?»

«Ne diyeyim abi.. Yılbaşını kırık bacakla geçirdim, desem.. Siz ne dersiniz?.» «Olabilir, derim.. Belki de futbolcunun kaderi bu!»

«Hay, gözünü seveyim abi, ne güzel lâf ettin... Kaderimiz de, kederimiz de bu!» «Pavyona gitmedin mi?..»

«Gitmez olur muyum abi?.. Gittim elbette... Bana bir maçta (sarı kart) gösteren, Hakem Şakir Düdükoğlu'nun kızı sarışın Ayla ile gittim..»

«Peki Celil, Şakir Düdükoğlu, sana (kırmızı kart) gösterseydi.. Gene yeni yılı sarışın Aylâ ile mi geçirecektin?»

«Kartlarla kızın bir ilişkisi yok abi. Biz Ayla ile zaten sevişiyorduk!...»

«Düdükoğlu, kızıyla seviştiğini biliyor mu.. Haberi var mı?...»

«Nereden olsun?.. Sahada sevişmiyoruz ki! «Celil! bazı söylentiler var.. Düdükoğlu, sana (sarı kartı)

«Pas ver Aylâ.. Pas ver Aylâ» diye konuştuğun için, gösterdiği söyleniyor. Ne dersin?» «İnanma abi, dedikodu bunlar!..»

Celil, son olarak bir sualim daha var. Kızla dansedip eğlendiniz mi?»

«Kırık bacakla dansa kalksaydım galiba benimle eğlenirlerdi abi. Bu fırsatı kimseye vermem ben. Aylâ'nın toplarıyla biraz antrenman yaptım, o kadar!...»

MEMUR HAMDİ DARGELİR :

«Hamdi bey, siz yılbaşını nasıl geçirdiniz ?..

Kısaca anlatın lütfen!.. «Karanlıkta geçirdim beyim!»

«Elektrikler mi kesildi?»

«Hayır, elektrikler kesilmedi!... Bakkalı, kasabı, taksitleri, biriken ev kiralarını, alacaklıları düşündüm.....

«Eee.. Bunda ne var?.. Karanlıkta yılbaşını geçirmekle bu düşüncelerin ne ilişkisi var?» «Olmaz olur mu?. (Kara kara düşündüm) beyim!..»

BİR KAYNANA :

«Hanımefendi, size sorsak, ne dersiniz?.. Yeni yılı nasıl geçirdiniz?..»

«Geçirmez olaydım ayol!.. Geçirdim de ne oldu?.. İki de bir, lâfımı ağzıma tıkadılar. Bir kenara attılar.. Oğlumla, gelin, kahkahayı bastılar.. Televizyonda, seyredemedim. Sağ olasıcalar.. Yani benim torunlar, gözlüğümü sakladılar. Sonra getirip gözüme taktılar ama, ne farketti?.. Gözüm hiç birşey görmez oldu. Bozulmuştum çünkü.. İşte yeni yılı böyle geçirdim oğul! diyeceğim şu ki; Allah kimseyi kaynana yapmasın..»

BİR GÜN, küçük bir çocuk, arkadaşına:
— Büyüdüğümde, bende babam gibi ayda 10,000 frank kazanmağı arzu ediyorum, dedi.
Arkadaşı hayretle sordu:
— Baban ayda 10.000 frankmı kazanıyor?
— Hayır. Ama oda arzu ediyor.

∴

BİR GÜN, öğretmen, sınıfta öğrencilerine: (Bir milyarınız olsa ne yapardınız) adlı konu üzerine yazı yazmalarını söyledi. Çocuklar başlarını önlerine eğerek harıl harıl yazmağa koyuldular. Ama içlerinden biri derhal ayağa kalktı ve boş kâğıdını öğretmene uzattı. Öğretmen hayretle:
— Ödevini neden yapmadın? diye sordu.
— Yaptım efendim, dedi çocuk. Bir milyarım olsaydı hiç bir şey yapmadan oturacaktım, onu belirttim.

∴

TEKSASLI bir petrol kralı, Fransayı eşile birlikte gezmekte olduğu bir sıra, bir gazinoya girerler. Birer kahve içerler. Fakat milyoner çevreyi beğenmez, kısa bir süre sonra hesabı ödedikten sonra, ayağa kalkarlar, masa üzerine 500 frank bahşiş atar, kapıya yönelirler. Patron masa üzerine bırakılan 500 frangı görmüştür. Bu paranın yanlışlıkla bırakıldığını sanır. Dürüst bir adamdır ve Teksaslının arkasından koşarak:
— Affedersiniz efendim, der bahşiş olarak masaya 500 frank bırakmışsınız... Bir yanlışlık oldu sanırım...
Teksaslı hiddetle:
— Hiç bir yanlışlık olmadı, cevabını verir. Gazinonuzda daha güzel bir hava olsaydı, elbetteki 500 franktan daha fazla bahşişi hakkederdiniz!

∴

BUNUNLA BERABER, her zaman ve her yerde madalyanın bir de ters tarafı vardır. Mutluluk parayla ölçülmez, demiş bir gün ünlü bir zengin. 450 milyonu olan kadar, 450 frangı olan adamda aynı derecede mutlu olabilir.
Bir otomobil sanayi otoritesi olan Henry Ford'a sormuşlar:
— Gerçekten zengin olduğunuz duygusuna ne zaman sahip oldunuz?
— Karımı mutfaktan çıkarıp, bu iş için bir ahçı tuttuğum zaman, cevabını vermiş.
Sonra: Ama o günden beride buna pişmanım, diye eklemiş.
Evet, zenginlik garip bir şeydir işte. Bazı şeyleri verir, bazı şeyleri alır, yok eder...

∴

ARİSTOTE ONASSİS'den şöyle bahseder yakın bir arkadaşı:
— Onassis yedi lisan bilir, onları ana dili gibi konuşmasına rağmen, para düşünür. Beyni iki bölümdür: Yarısı dolar, yarısı metelik.

∴

ZENGİN OLMANIN bir usulü varmı acaba?
Kimbilir:
Alphone Karr:
— İnsan hayatını kazanmak isterse çalışmak kâfidir, demiş. Ama zengin olmak isterse başka bir şey bulmak lâzım.

∴

BAZENDE, önemsiz bir şey zenginliğe yol açar. Bir milyarder:
— Nasılmı zengin oldum, diye sonralara cevap vermiş, karımın sarfetmeğe gücü yetmiyecek kadar çok para kazanmak istedim... Ama bir türlüde bunu başaramadım.
Bir diğer zenginde:

ZENGİN OLSAYDIM EĞER...

A. GUİLLOİS'den Çeviren : Süheylâ AYKUT

Para... Para... Para... Zenginlik nedir? Zengin kime derler?..

Bu konuda açtığımız ankete çok kimsenin verdiği cevap, hiç bir şeye ihtiyacı olmıyacak kadar çok parası olan, şeklinde sözlerdi.

Bir kısmıda hülyalı bakışlarını enginlere daldırarak içlerini çektiler.

Hikâyeler, fıkralar dinledik bu arada.

Edindiğimiz kanıya göre, çok zengin olanlar, normalin dışına çıkıyor, bir başka yaratık oluyorlar... Düşünceleri, görüşleri değişik.

Zengin olsaydım eğer, diyenlerde hayaller içinde, çeşitli isteklerini söylüyorlar.

— 1940 da Almanyadan kaçtım, siyasi fikirlerim aykırıydı savaş çıkaranlara, diye konuştu. Gemiden Amerikaya ayak attığımda, bagajımda bir tek mendilimden başka bir şeyim yoktu. Rıhtımda şaşkın, korkak, çevreme bakınırken, bir polis omzumdan tutarak beni itti ve:
— Ne duruyorsunuz, ilerleyin, ilerleyin! diye bağırdı.
O günden beride bu ses hiç kulağımdan çıkmadı. Durmadan ilerliyorum, bu günse, dünyanın en büyük firmalarından birine sahibim.

∴

EVET... Para aşkı satın almaz. Bu bir gerçek. Gerçek ama... Ona hiçtemi yardım etmez diyeceksiniz?
Eder, buda bir gerçek. Örneğin, ünlü bir sinema prodüktörü:
— En güzel kızları, Cote d, Azur, de sadece bir palmiye altına oturarak dolarlarımı rüzgâr sesine karıştırarak çevreme topladım, diye konuşmuştur.

∴

BAZI gençlerde, para hatırı için kendilerinden çok yaşlı kadınlarla evlenirler. Böylelerinden birine, arkadaşı:

— Bu ne?.

— Bir türlü anlıyamıyorum, dedi, senin gibi yakışıklı, kültürlü bir genç nasıl olurda kendisinden 30 yaş büyük bir kadınla evlenir, dedi.
— Garipsin, diye diğeri cevap verdi. İnsana yığınla para verildiğinde, onların hangi tarihte basıldıklarile ilgilenilirmi hiç?

∴

Ünlü aktris İves Mirand ise:
— Zenginliğin en büyük avantajı insanın canının istediği kadar borç edebilmesidir demiştir. Çünkü o, borç eden insanların kralıydı sanki. Bayılırdı borç etmeğe. Bu sanatın ustasıydı. Bir terziye çok güzel bir kostüm ısmarladıktan sonra, çekişe çekişe pazarlık etmiş, bir haylide indirim sağlıyarak mağazadan ayrılmıştı. Beraberinde bulunan arkadaşı:
— Huyunu bilirim, nasıl olsa terzinin ücretini ödemiyeceksin, dedi, böyle iken, ne diye onunla pazarlık ettin?...
Manalı bir gülümseme ile karşılık verdi:
— Bu mert adamın hiç olmazsa daha az para kaybını sağlamak için!

∴

FRANSIZ AKTÖRÜ Pierre Brasseur çok müsrifti. Bir gün bir arkadaşı:
— Böyle giderse, sonunda Darülacezede bile yer bulamıyacaksın, dedi.
— Biliyorum, diye ünlü aktör cevap verdi. İşte bu yüzden, oradaki yerimi şimdiden ayırttım ve yaya gitmemem için al, taksi paramıda sana vereyim... Ve cebinden çıkardığı beş frangı arkadaşına uzattı.

∴

Bununla beraber, zenginliğin angaryaları da vardır. Bir gün, bir zenginin ajandası geçti elimize. İşte ondan sayfalar.
a) Şoföre garajımın bir köşesine sıkışmış kalmış olması ihtimali olan 4 üncü Rolls - Royc'umun aranması söylenecek,
b) Yüzme havuzuna iki atlama tahtası daha ilâve edilecek,
c) Kırmızı balıklar için havyar satın alınacak,
d) Ziyafetlerden sonra gümüş takımları çöp sepetine attırmaması karıma tembih edilecek ve bu iş için bir ekip sağlanacak,
e) Çocuk dadısına bir hizmetçi tutulacak,
f) Plâtin, yakut ve zümrüt kol düğmelerimin bulunması için polise baş vuralacak.
Bunları okuyunca, teselli bulduk biraz. Biz hiç değilse bu zahmetlere katlanmıyoruz.
Sonra, adını unuttuğum bir yazarın şu sözleri geldi aklıma:
«Tanrı bazı insanlara zengin olma yeteneği sağlamıştır. Ama onları bazı şeylerdende yoksun bırakmıştır, Mutlaka yoksun bırakmıştır.»

Akbaba
Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

MİLLETLER GÜLÜYOR...

Yazısız

KULLANILMIŞ ARABA

Bay bir gün önce satın aldığı kullanılmış otomobilini, aldığı satıcının dükkânına getirdi. Satıcıyı bularak:

— Bu arabayı bana dün satan siz değilmiydiniz? diye sordu.

— Evet bendim.

— Bakın, direksiyonu ters çalışıyor bu arabanın... Frenleri tutmuyor, vidaları çözülmüş... Lâstikleri patlamak üzre. Koltuk yayları çökmüş... Ne olur, dün öğdüğünüz gibi bu arabayı öğsenize. Zira moralim çok bozuk. Sizi bir kez daha dinlersem, belki moralim düzelirde bu arabayı kullanabilirim!...

SARHOŞLUK

Bir gazinoda, bir kadın, arkadaşına:

— Çoktan beri kocanı göremiyorum, dedi.

Diğeri cevap verdi.

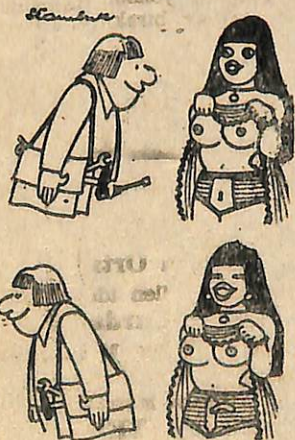
— Hastahanede.

— Nesi var?

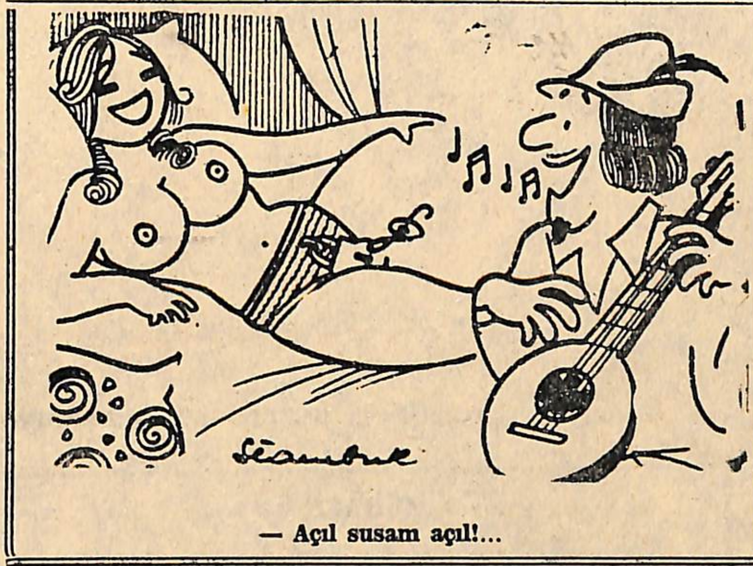
— Geçenlerde eve kör kütük sarhoş bir halde geç vakit döndü. Garaja toslıyarak onu deldi...

Sonra, ekledi:

— Allahtanki otomobile binmemişti.

Yazısız

— Açıl susam açıl!...

SİYAH — BEYAZ DAVASI

Amerikada halâ siyah beyaz davasının sürüp gittiği bir şehire, yeni bir rahip gelmişti. Şehirde, beyazlar adamakıllı zengin, rahat bir hayat yaşıyorlar, zenciler ise sefalet içinde kıvranıp duruyorlardı. Günün birinde rahip, hem zencileri, hemde beyazları kilisesine davet etti. Uzun bir vaaz verdi.

— Bu durum doğru değil... Zengin beyazlar, fakir zencilere yardımcı olmalı. Eğer zenginler, zenginliklerinin bir kısmını fakirlere verirlerse, cennete giderler...

Aradan bir kaç yıl geçti. Bu konuşmayı dinlemiş olan biri rahibe sordu:

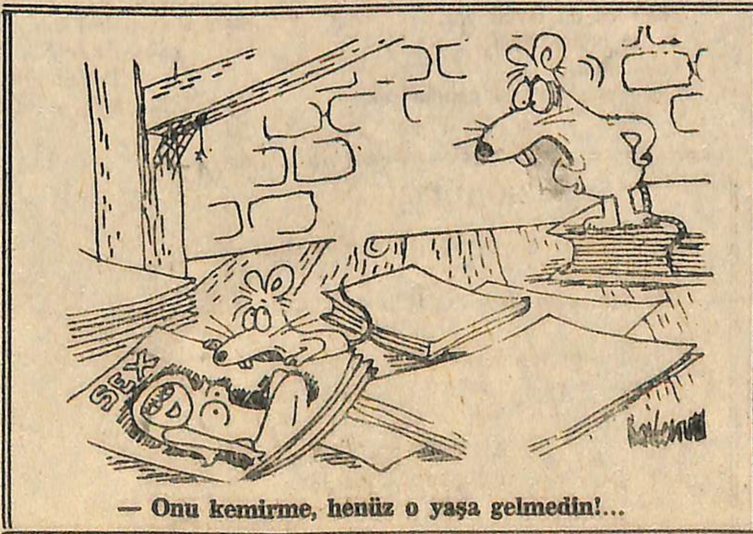
— Nasıl, bari zengin beyazların, fakir zencilere yardımcı olmaları gerektiğine, buradaki halkı ikna edebildinizmi? Söylediklerinize inandırdınızmı?

Rahip başını salladı:

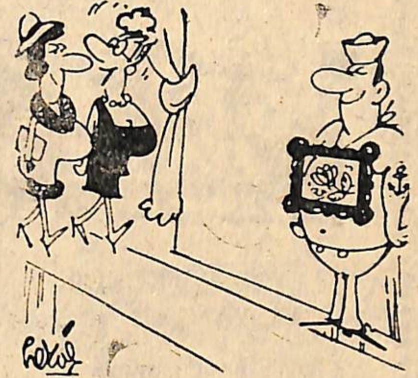
— Durum fena değil, yarı yarıya başarı sağladım demektir.

— Oda ne demek?

— Söylediklerime, hiç değilse, fakir zencileri inandırdım. Sıra beyazlarda.

— Onu kemirme, henüz o yaşa gelmedin!...

Yazısız

İTİRAF

Ünlü bir profesör doktor şerefine öğrencileri jübile tertiplemişlerdi. Profesör, jübilede etrafı saran öğrencilerine bakarak:

— Hepiniz büyümüş ve ünlü doktorlar olmuşsunuz, dedi. Size bir itirafta bulunacağım. Benim öğrencilerim olduğunuz sıralarda, size öğrettiğim bilgilerin yarısını yanlış öğretmişim... Yeni farkettim.

Öğrenciler şaşkın şaşkın birbirlerine bakarlarken, profesör sözlerine devam etti:

— Üstelik, hangi yarıyı yanlış öğrettiğimide unuttum.

ARADAKİ FARK

Bir müşteri, sahildeki motelin müdürüne:

— Fiatlarınız ne kadar? diye sordu.

— 28 franklık ve 20 franklık odalarımız var.

— Aradaki fark nedir?

— 8 frank.

APTALLIK

Genç kız bir akşam evine telefon ederek o gece arkadaşlarile sinemaya gideceğini geç döneceğini söyledi. Annesi:

— Aman evlâdım, dedi, bir aptallık yapıyorsun!.

Kız cevap verdi:

— Saçmalama, anne. Telefonda konuşmakla aptallık arasında ne gibi bir bağlantı kuruyorsun hiç anlamıyorum.

Yazısız

MİLLETLER GÜLÜYOR

BENDE KUSUR ARIYANLAR

Bende kusur arıyanlar
Ayna alıp hiç bakmazmı?
İleriyi görmeyenler
Yarın bir gün aç yatmaz mı?

Temelsiz bina kuranlar
Binlerce soygun vuranlar
Öğretmeni hor görenler
Zaman gelir taç yapmaz mı?

Kötü gözle nazar edip
Haklıyı hapiste tutup
Ayıranlar kutup kutup
Hesap günü iç çekmez mi?

Güzellere güzel gerek
Sararmışa gazel gerek
Türk yapısı dizel gerek
El yapısı laç olmaz mı?

Bahçede güller solmadan
Taşlar yerini bulmadan
Irgat Kemali ölmeden
Sömürenden öç almaz mı?

Kemal KARATEPE
Ayçiçeği İlkokulu Öğretmeni
ESENLER

SON NEFSE

Cimriliğiyle tanınmış zengin bir ihtiyar ölmüştü. Onu tanıyanlardan biri arkadaşına:

— Haberin var mı? dedi. Bu sabah saat yedide son nefesini verdi.

Öteki dayanamadı:

— İnanmam... O kimseye bir şey vermez...

Hilmi KURAN
Kiramettin mah. Basmacı Sok. No. 61 — MUĞLA

Yazısız
(Cemal ARIĞ — K. MARAŞ)

(Cemalettin GÜZELOĞLU — ANKARA)

ZÜRAFE

Geçen yaz hayvanat bahçesine gitmiştim. Sırayla bütün hayvanları gezerek görüyordum. Sıra zürâfaya gelmişti. Zürafanın yanına gittiğim zaman zürafaya bakan bir adam daha vardı. Her halinden bir köylü olduğu belli idi. Hayretle zürâfaya baktıktan sonra:

— Allah allah, yahu gardaş bu ne işe yarıyor, dedi.

Hemen ilerde bulunan bekçi kızgın bir sesle:

— Muhakkak bir işemi yaramalı kardeşim, dedi.

Köylü:

— O da var ya, dedi.

Ben, köylüyle bekçi arasında geçen bu sözlere az ötede fıkır fıkır kendi kendime gülüyordum ki. Köylü yerden bir mısır koçanını alarak zürafaya verdi. Bunu gören bekçi hışımla köylünün yanına gelerek:

— Hayvanlara yiyecek vermek yasaktır. Bilmiyormuydun, dedi.

Köylü zürâfanın koçanı sevmesine dayanarak, şöyle cevap verdi:

— Kızma abi. Vallaa gendisi istedi.

Bu yanıtı alan bekçi daha da kızarak:

— Dilinden anmıyon mu ulan dedi.

M. Cemal ARIĞ
Barış Apt. Kat 4, Daire 13 Trabzon Cad. — K. MARAŞ

BU NE BİÇİM DİYAR

Bu ne biçim diyor böyle;
Bir değil bent köyle.
Edalı ve de işveli yar,
Bu ne biçim diyar;
Yoksunluk,
Birçoğunun etmiş canına tak,

Birkaçının keyfi kıyak.
Bu ne biçim diyar;
Yığın yığın sorunları var...

Veysel KARASOY
PTT Memuru
Bostanlı — İZMİR

GÖRDÜM!

Kahkahalar savurup ağlayanlar da gördüm
Hiç yılmadan bin derdi taşıyanlarda gördüm
Düşündüm senelerce bu nasıl muammadır
Milyon kere ölüp de yaşayanlar da gördüm...

AHMET SELÇUK İLKAN
Çalışkan Yayınları
PK. 584 / ADANA

SİGORTA

Adamın biri hızla sigorta şirketine girdi:

— Evimi... dedi. Evimi sigorta ettirmek istiyorum.

— Evet ama... dedi memur. Bunun için sıraya geçmelisin.

Adam çırpınmaya başladı:

— Geçemem efendi geçemem evim yanıyor...

DİŞÇİ

— Duyduğuma göre dün dişçiye gitmişsin. Rahatladınmı bari.?

— Şey... Evet çok rahatladım.

— Ne oldu çektirdinmi?...

— Yok canım dişçi yerinde yoktu sadece...

Mustafa ERKOL — BALIKESİR

ZAM

Patron zam isteyen memuruna:

— Zam istemenin bir sebebi olmalı... dedi. Memur:

— Valla... dedi. Bana kalsa istemezdim ama bizim çocuklar, diğer ailelerin günde 3 öğün yemek yediklerini farketmişlerde..

ARABASI VARMIŞ

İki genç yolda buluşup tanışmışlardı. Bir ara yürürlerken erkek içini çekerek:

— Ah, dedi bir arabam olsaydı ehliyetim var ama arabam yok!...

Kız:

— Yâ, dedi bana da eşya piyangosundan araba çıktı ama hem ehliyetim hem de benzin alacak param yok.

Erkek:

— Öyleyse dedi derhal hayatlarımızı birleştirmeliyiz. Belki ozaman tekerleği döndürebiliriz:

B. IŞIK
Yeşilyurt — İSTANBUL

AFİYET OLSUN

Babası, oğluna hayat dersi veriyordu:

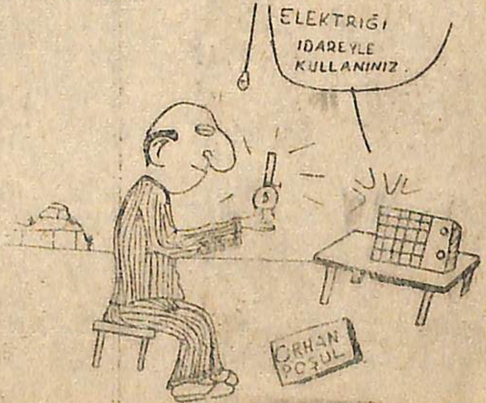
— Meselâ oğlum, bir eve gittik, onlarda yemek yiyorlar, ilk sözümüz ne olur?

— Afiyet olsun.

— Peki neden böyle söyleriz?

— Neden olacak, buyrun desinler diye.

Hilmi KURAN
Kiramettin mah. Basmacı Sok. No. 61 — MUĞLA

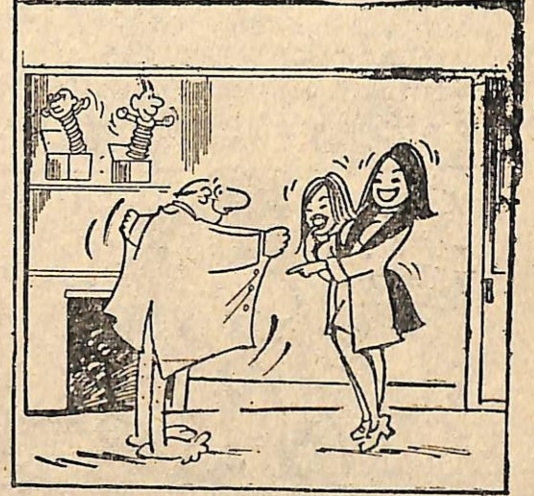
(Orhan POŞUL)

Yeni yıl şakaları...

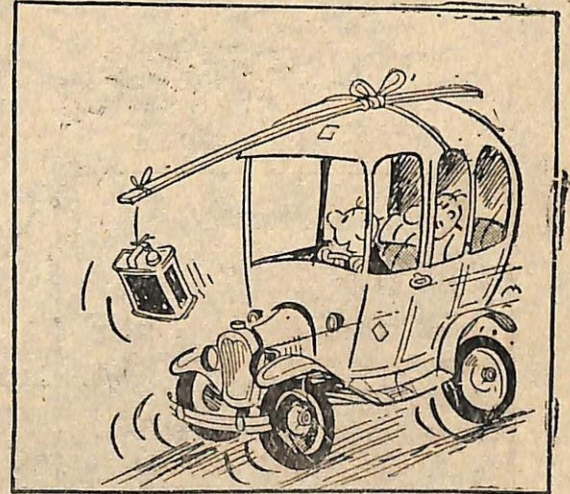
Dünya Karikatürleri

-Yaslı gittim, şen geldim.. altıyı sildim
Yazdım yediyi... aç koynunu ben geldim!

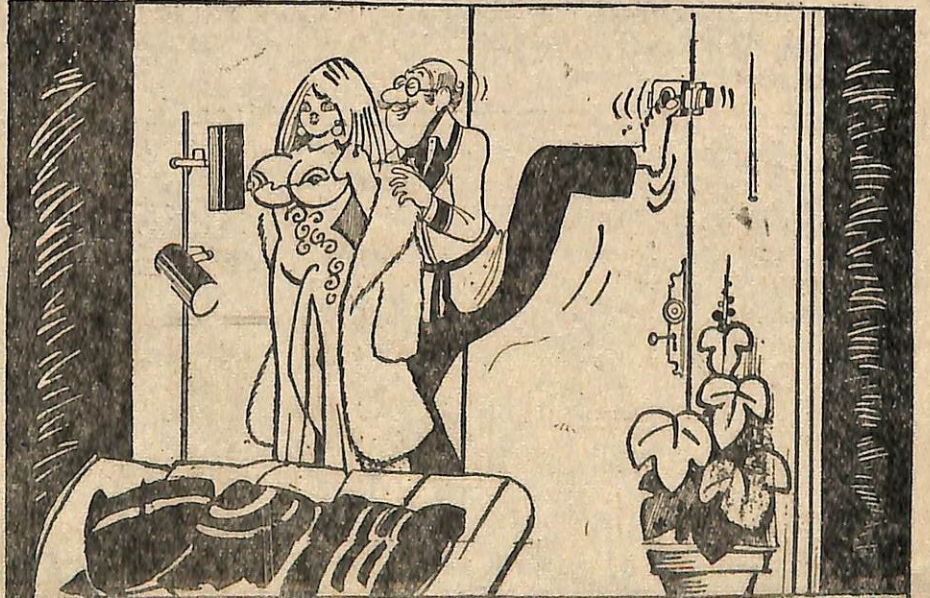
-Bize vereceğin yeni yıl hediyesi bu mu ayol?..

-Yeni yılda benzin sıkıntısı çekilecek-

-İnşallah gerçek Noel Baba değildir. Çocuk Noel Baba'ya benzerse ne yaparım ben?

-Yeni yılı benimle geçirmek için kendi ayağıyla gelene ufak bir ayak oyunu yaptım!..

Bizim Mahalle

Aydın Aliustaoğlu

SEBZE-MEYVE-MAHRUKAT VE HAYVANAT KABZIMALI
ŞAKİR KESEKAĞIDI
Her türlü kazığı en uygun biçimde yontar. Vatandaş yemekten Şakir dehlemekten usanmış.

RÜSVETCİ OSMAN ŞERBETCİ
Elinden geldiği kadar uygun biçimde iş görür. Ne verirsen götürür. Az çalışır, çok aşınır. kaşınır babam, kaşınır.

Politikacı
EC-SÜL-VETTİN FEYZİKEŞ
ona kimse olmazeş, Dört yılda bir boruyu öttürür onun huyu!...

SÜNNETÇİ NACİ KUŞKESER
Acısız-sancısız-kıtır kıtır kesilir. Sadece Beş Bin Liracıkla kuş gagaları düzeltilir. SÜNNETÇİ NACİ bütün erkeklerin bir anda kilosunu Elli gram düşürür.

Sevgili Akbabacılar Mahalledeki Vampir hikayesi, bir değil tam dört adet birden yakalanarak sona erdi. Biz de merak ederseniz diye onları size hafif yollu tanıtalım ve de Mahallemizin sevimli dilencisi portatif Raif'in bir aşk hikayesini nasıl yaşadığını anlatmaya koyulalım.

Sizin için de bir Beymen var.

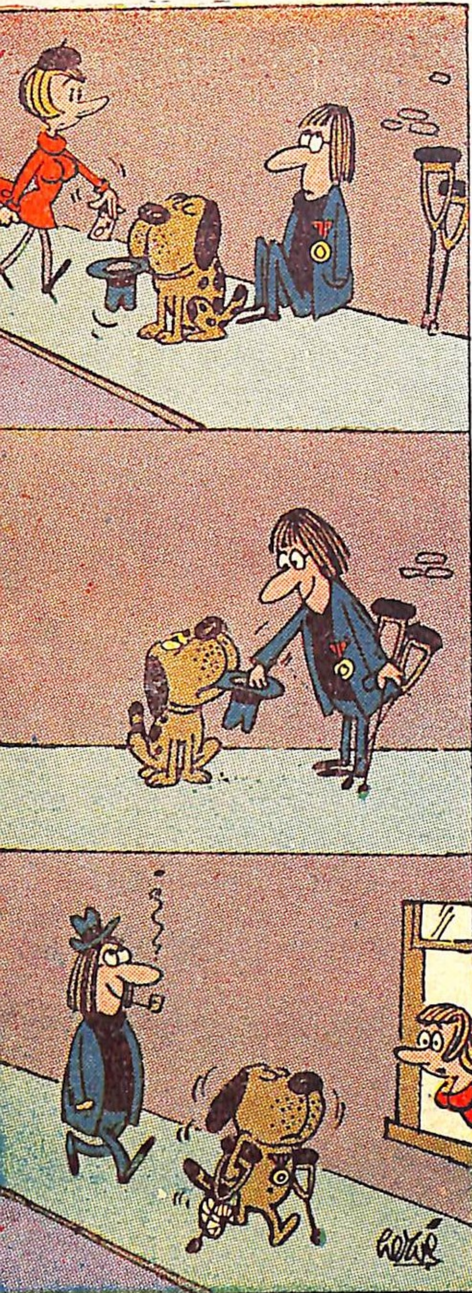
Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

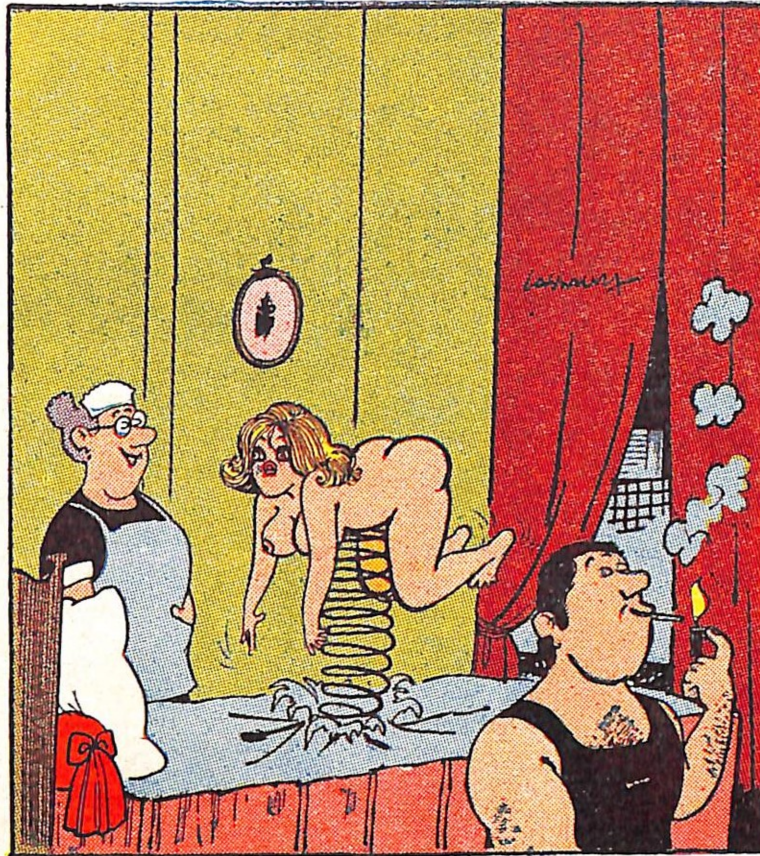
".Seçkinlerin giyimi"

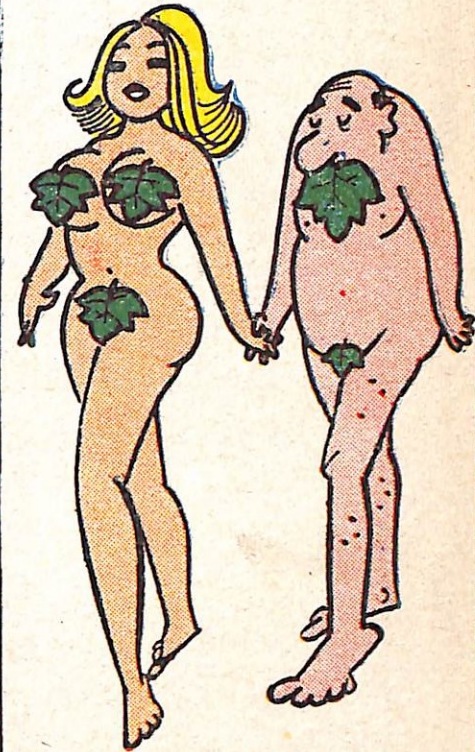
Akbaba

YAZISIZ

-NE DURUYORSUNUZ ?..
SİZİN İŞİNİZ TAMAM!..
BU "YAYLANIN"
DEMEKTİR.

YAZISIZ

-BUGÜN HÜSNÜ AMCA ÇOK HIZLI!

